

Ročník 1993

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 74

Rozeslána dne 10. prosince 1993

Cena Kč 11,50

O B S A H:

292. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, a zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích

293. Zákon o výkonu vazby

294. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů

292

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1993,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád),
zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, a zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona České národní rady č. 25/1993 Sb. a zákona č. 115/1993 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 2 odst. 5 zní:

„(5) Orgány činné v trestním řízení postupují tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Bez návrhu stran objasňují stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obviněného. Doznání obviněného nezbujuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny okolnosti případu.“

2. V § 2 odst. 7 se vypouštějí slova „v nejširší míře“.

3. V § 2 odst. 10 větě první se vypouštějí slova „v široké míře“.

4. V § 2 odst. 14 se připojuje tato věta: „Orgány činné v trestním řízení vedou řízení a vyhotovují svá rozhodnutí v českém jazyce.“

5. Nadpis nad § 7 zní: „Součinnost státních orgánů, fyzických a právnických osob“.

6. V § 8 odst. 1 věta první zní: „Státní orgány, právnické a fyzické osoby jsou povinny bez zbytečného odkladu, a nestanoví-li zvláštní předpis jinak, i bez úplaty vyhovovat dožadáním orgánů činných v trestním řízení při plnění jejich úkolů.“

7. § 8 odst. 2 a 3 znějí:

„(2) Údaje, které jsou jinak předmětem bankovního tajemství, a v řízení o trestném činu zkrácení daně nebo jiném obdobném činu i údaje získané v daňovém řízení smí v přípravném řízení požadovat se souhlasem soudce státního zástupce. V řízení před soudem může takové údaje požadovat předseda senátu.“

(3) Ustanovením odstavců 1 a 2 není dotčena povinnost zachovávat státní a hospodářské tajemství ani státem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.“

8. V § 10 odst. 2 se slova „musí být o tom vyžádáno vyjádření ministra spravedlnosti; toto vyjádření je pro všechny orgány činné v trestním řízení závazné“ nahrazují slovy „rozhodne o tom na návrh dotčené osoby, státního zástupce nebo soudu nejvyšší soud“.

9. V § 11 odst. 2 větě první se slova „a) nebo b)“ nahrazují slovy „a), b) nebo h)“.

10. V § 12 odst. 1 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

11. § 12 odst. 2 zní:

„(2) Policejními orgány se rozumějí orgány Policie České republiky. Stejně postavení mají v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil i pověřené orgány Vojenské policie a v řízení o trestných činech příslušníků Vězeňské služby České republiky pověřené orgány této služby.“

12. V § 12 odst. 3 se vypouštějí slova „vojenský obvodový soud, vyšší vojenský soud“.

13. V § 12 odst. 4 z věty první se vypouštějí slova „a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vojenský obvodový soud“ a z věty druhé slova „a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vyšší vojenský soud“.

14. V § 12 odst. 5 se vypouštějí slova „a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vojenský obvodový prokurátor“ a slova „a pokud z jednotlivých ustanovení nevyplývá něco jiného, i vyšší vojenský prokurátor“.

15. § 12 odst. 10 zní:

„(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek od zahájení trestního stíhání, případně od provedení neodkladných nebo neopakovatelných úkonů (§ 160 odst. 1, 2) do podání obžaloby, postoupení věci, přerušení nebo zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby.“

16. § 12 odst. 11 zní:

„(11) Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.“

17. V § 13 se vypouštějí slova „vojenské obvodové soudy, vyšší vojenské soudy“.

18. § 14 a 15 se včetně nadpisu nad § 14 vypouštějí.

19. V § 20 se vypouští odstavec 3.

20. V § 26 se dosavadní text označuje jako odstavec 1, před slovo „soud“ se vkládá slovo „okresní“ a připojuje se nový odstavec 2, který zní:

„(2) Soud, u něhož státní zástupce podal návrh podle odstavce 1, se stává příslušným k provádění všech úkonů soudu po celé přípravné řízení, pokud nedojde k postoupení věci z důvodu příslušnosti jiného státního zástupce činného mimo obvod tohoto soudu.“.

21. § 30 odst. 1 zní:

„(1) Z vykonávání úkonů trestního řízení je vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, vyšetřovatel a policejní orgán, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.“.

22. V § 30 odst. 2 větě první se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

23. § 31 zní:

„§ 31

(1) O vyloučení z důvodů uvedených v § 30 rozhodne orgán, kterého se tyto důvody týkají, a to i bez návrhu. O vyloučení soudce nebo přísedícího, pokud rozhodují v senátě, rozhodne tento senát.

(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.

(3) O stížnosti rozhodne orgán bezprostředně nadřízený orgánu, jenž napadené rozhodnutí vydal.“.

24. V § 32 se slova „proti obviněnému teprve tehdy, bylo-li proti němu vzneseno obvinění (§ 163) nebo mu bylo sděleno obvinění (§ 169)“ nahrazují slovy „teprve tehdy, bylo-li mu sděleno obvinění (§ 160)“.

25. V § 33 odst. 1 odkaz v závorce ve větě páté zní: „(§ 165)“.

26. V § 35 odst. 1 druhá věta zní: „Pro jednotlivé úkony trestního řízení, s výjimkou řízení před krajským soudem jako soudem prvního stupně, před vrchním soudem a nejvyšším soudem, se může obhájce dát zastoupit koncipientem.“.

27. V § 36a odst. 1 písm. b) se slovo „devatenáctý“ nahrazuje slovem „osmnáctý“.

28. V § 36a odst. 2 písm. c) se slovo „devatenáctý“ nahrazuje slovem „osmnáctý“.

29. V § 40 v poslední větě se slova „O zproštění rozhodne“ nahrazují slovy „Povinnosti obhajování zproští“.

30. V § 41 odst. 2 se vypouštějí slova „a vyhledávacích“.

31. V § 45 odst. 2 větě první se slova „může k výkonu těchto práv poškozenému ustanovit“ nahrazují slovy „ustanoví k výkonu práv poškozenému“.

32. V § 53 odst. 1 větě první se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“ a ve větě druhé se slovo „vyhledávacího“ nahrazuje slovem „policejního“ a vypouštějí se slova „popřípadě též dožádáním vojenského soudu nebo vojenského prokurátora“.

33. V § 53 se vypouští odstavec 3.

34. V § 55 odst. 1 písm. c) se na konci připojují tato slova: „a u obviněného též adresu, kterou uvede pro účely doručování (§ 62, 63),“.

35. V § 55 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Hrozí-li svědku nebo osobě jemu blízké v souvislosti s podáním svědectví zjevně újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí, jméno a příjmení svědka a jeho další osobní údaje se do protokolu nezapisují, ale vedou se odděleně od trestního spisu a mohou se s nimi seznamovat jen orgány činné v trestním řízení. Svědek se poučí o právu podepsat protokol o výsledku smyšleným jménem a příjmením, pod kterým je pak veden. Pominou-li důvody pro oddělené vedení osobních údajů svědka, připojí se tyto údaje k trestnímu spisu.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

36. V § 59 odst. 1 větě druhé se za slovo „telegraficky“ vkládá čárka a slovo „telefaxem“.

37. V § 60 odst. 4 písm. a) se slovo „vyhledávacímu“ nahrazuje slovem „policejnímu“.

38. V § 62 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Je-li adresátem obviněný, doručuje se mu na adresu, kterou k tomu účelu uvedl [§ 55 odst. 1 písm. c)].“.

39. V § 62 odst. 2 se za slovo „orgán“ připojují tato slova: „nebo orgán obce“.

40. V § 62 odst. 4 věta první zní: „Není-li takové osoby, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.“.

41. V § 63 odst. 1 písm. c) se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

42. § 63 odst. 2 a 3 znějí:

„(2) Nebyl-li adresát zásilky, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastižen, zásilka se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do tří dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje.

(3) Uložit doručovanou zásilku podle odstavce 2 nelze, doručuje-li se

- a) obviněnému obžaloba, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání,
- b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce nebo vyšetřovatel z důležitých důvodů nařídí.“.

43. V § 64 odst. 2 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

44. V § 65 odst. 1 věť poslední se slovo „vyhledávacího“ nahrazuje slovem „policejního“.

45. § 65 odst. 2 zní:

„(2) V přípravném řízení může státní zástupce, vyšetřovatel nebo policejní orgán právo nahlédnout do spisů a spolu s tím ostatní práva uvedená v odstavci 1 ze závažných důvodů odeprít. Závažnost důvodů, ze kterých tato práva odeprél vyšetřovatel nebo policejní orgán, je na žádost osoby, jíž se odeprění týká, státní zástupce povinen urychleně přezkoumat. Tato práva nelze odeprít obviněnému a obhájci, jakmile byli upozorněni na možnost prostudovat spisy.“.

46. V § 65 odst. 3 poslední věť se slova „usnesení o vznesení obvinění (§ 163) nebo do záznamu o sdělení obvinění (§ 169)“ nahrazují slovy „záznamu o sdělení obvinění (§ 160 odst. 1)“.

47. V § 66 odst. 1 se slovo „vyhledávacímu“ nahrazuje slovem „policejnímu“, slovo „vyhledávacím“ se nahrazuje slovem „policejním“ a slova „2000 Kčs“ se nahrazují slovy „50 000 Kč“.

48. V § 68 věta první zní: „Vzít do vazby lze toliko osobu, které bylo sděleno obvinění (§ 160).“.

49. V § 69 odst. 5 se na konci připojuje tato věta: „Obviněný má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, pokud je v uvedené lhůtě dosažitelný.“.

50. § 71 zní:

„§ 71

(1) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny vyřizovat vazební věci přednostně s největším urychlením.

(2) Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu. Jestliže by vazba v přípravném řízení přesáhla šest měsíců a pro-

puštěním obviněného na svobodu by mohlo být zmařeno nebo ztíženo dosažení účelu trestního řízení, na návrh státního zástupce může o dalším trvání vazby do jednoho roku rozhodnout soudce a nad tuto lhůtu, nejvýše však do dvou let, může rozhodnout senát.

(3) Vazba v řízení před soudem spolu s vazbou v přípravném řízení nesmí trvat déle než dva roky. Pokud nebylo možné pro obtížnost věci nebo z jiných závažných důvodů trestní stíhání v této lhůtě skončit a propuštěním obviněného na svobodu hrozí, že bude zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního řízení, může o dalším trvání vazby na nezbytně nutnou dobu rozhodnout nejvyšší soud.

(4) Prodloužit vazbu podle odstavců 2 a 3 lze jen tak, aby vykonaná vazba a lhůta, o níž je trvání vazby prodlouženo, nepřesáhla tři roky, a u zvláště závažných trestných činů¹⁾ čtyři roky.

(5) Návrh na prodloužení lhůty podle odstavce 3 podává v řízení před soudem předseda senátu a v přípravném řízení nejvyšší státní zástupce.

(6) Návrh na prodloužení lhůty podle odstavců 2 a 3 je nutno doručit soudu nejpozději 15 dnů před skončením příslušné lhůty. Pokud návrh není uvedeným způsobem předložen, musí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce propustit obviněného na svobodu nejpozději den po uplynutí lhůty, na níž bylo trvání vazby omezeno.

(7) Za podmínek uvedených v odstavci 3 je nejvyšší státní zástupce povinen podat návrh na prodloužení vazby způsobem uvedeným v odstavci 6 i tehdy, jestliže v době kratší než 15 dnů před skončením vazební lhůty podá obžalobu.

(8) Lhůty uvedené v odstavcích 2 a 3 se počítají od doby, kdy došlo k zatčení nebo zadržení obviněného, anebo nepředcházelo-li zatčení nebo zadržení, od doby, kdy došlo na základě rozhodnutí o vazbě k omezení osobní svobody obviněného. Při vrácení věci státnímu zástupci k došetření běží lhůta uvedená v odstavci 2 ode dne, kdy byl spis doručen státnímu zástupci.

(9) Délka trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto podle § 275 odst. 3 nebo § 287, se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení.“.

Poznámka pod čarou č. 1) zní:

¹⁾ § 41 odst. 2 trestního zákona.“.

51. V § 72 odst. 1 věť první se za slovo „trvají“ připojují tato slova: „nebo zda se nezměnily“.

52. V § 73 odst. 1 písm. a) se slova „vyšetřovateli nebo vyhledávacímu orgánu“ nahrazují slovy „nebo vyšetřovateli“.

53. V § 73a odst. 1 se slova „obviněný složil peněžitou záruku a soud nebo soudce ji přijme (odsta-

vec 2)“ nahrazují slovy „přijme složenou peněžitou záruku, jejíž výši určil“.

54. V § 73a odst. 2 se slova „Kčs do 1 000 000 Kčs“ nahrazují slovy „Kč výše“.

55. V § 73a odst. 3 písm. a) se slova „vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu“ nahrazují slovy „nebo vyšetřovatele“.

56. V § 73a se vypouští odstavec 5.

57. § 74 včetně nadpisu zní:

„§ 74

Stížnost proti rozhodnutí o vazbě

(1) Proti rozhodnutí o vazbě (§ 68, 69, 72, 73, 73a), s výjimkou rozhodnutí o jejím prodloužení (§ 71 odst. 2, 5), je přípustná stížnost.

(2) Odkladný účinek má pouze stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby (§ 72, 73, 73a) a stížnost stran proti rozhodnutí o případnutí peněžitě záruky státu (§ 73a). Byl-li však státní zástupce při vyhlášení takového rozhodnutí přítomen, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí; jde-li o propuštění z vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku, má stížnost státního zástupce odkladný účinek jen tehdy, podal-li státní zástupce také odvolání proti rozsudku.“.

58. V § 74a odst. 3 se vypouštějí slova „a 74“ a připojuje se tato věta: „Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.“.

59. V § 75 se z nadpisu vypouštějí slova „nebo vyhledávacím orgánem“ a ve větě první slova „nebo vyhledávací orgán“.

60. V § 76 odst. 1 věta první zní: „Osobu podezřelou ze spáchání trestného činu může, je-li dán některý z důvodů vazby (§ 67), vyšetřovatel v naléhavých případech zadržet, i když jí dosud nebylo sděleno obvinění (§ 160 odst. 1).“.

61. § 76 odst. 2, 3 a 4 znějí:

„(2) Osobní svobodu osoby, která byla přistižena při trestném činu nebo bezprostředně poté, smí omezit kdokoli, pokud je to nutné ke zjištění její totožnosti, k zamezení útěku nebo k zajištění důkazů. Je však povinen tuto osobu předat ihned vyšetřovateli nebo policejnímu orgánu; příslušníka ozbrojených sil může též předat nejbližšímu útvaru ozbrojených sil nebo správci posádky. Nelze-li takovou osobu ihned předat, je třeba některému z uvedených orgánů omezení osobní svobody bez odkladu oznámit.“

(3) Vyšetřovatel, který provedl zadržení, zadržanou osobu vyslechně a o výsledku sepiše protokol, v němž označí místo, čas a bližší okolnosti zadržení a uvede osobní údaje zadržené osoby, jakož i podstatné důvody zadržení.

(4) Vyšetřovatel, který zadržení provedl nebo kterému byla podle odstavce 2 odevzdána osoba přistižená při trestném činu, ji propustí bezodkladně na svobodu v případě, že bude podezření rozptýleno nebo důvody zadržení z jiné příčiny odpadnou. Nepropustí-li zadržanou osobu na svobodu, předá státnímu zástupci protokol o jejím výsledku se záznamem o sdělení obvinění (§ 160) a další důkazní materiál tak, aby státní zástupce popřípadě mohl podat návrh na vzetí do vazby. Návrh musí vyšetřovatel podat bez odkladu, aby osoba zadržaná podle tohoto zákona mohla být odevzdána soudu nejpozději do 24 hodin od tohoto zadržení; jinak musí být propuštěna na svobodu.“.

62. V § 76 odst. 5 se slova „ještě proti ní nebylo vzneseno obvinění (§ 163), ani jí nebylo sděleno obvinění (§ 169),“ nahrazují slovy „jí ještě nebylo sděleno obvinění (§ 160).“.

63. V § 76 odst. 6 se číslovka „4“ nahrazuje číslovkou „3“.

64. V § 77 odst. 1 poslední věta zní: „K návrhu připojí dosud získaný důkazní materiál.“.

65. V § 77 odst. 2 věte první se slova „ji propustit“ nahrazují slovy „rozhodnout o jejím propuštění“ a na konci odstavce se připojuje tato věta: „Překročení doby 24 hodin od doručení návrhu státního zástupce na vzetí do vazby je vždy důvodem rozhodnutí o propuštění obviněného na svobodu.“.

66. V § 78 odst. 1 věte první se slovo „vyhledávacímu“ nahrazuje slovem „policejnímu“.

67. V § 78 odst. 3 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

68. V § 79 odst. 1 věte první se slovo „vyhledávacího“ nahrazuje slovem „policejního“ a ve větě druhé se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

69. V § 79 odst. 3 se slovo „vyhledávacím“ nahrazuje slovem „policejním“.

70. V § 80 odst. 1 poslední věte se vypouští slovo „soudu“ a na konci odstavce se připojují tyto věty: „Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu. Na prodej se užije přiměřeně předpisu o soudním prodeji zabavených movitých věcí.“.

71. V § 80 odst. 3 věte první se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

72. V § 81 odst. 4 věte první se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

73. Název oddílu čtvrtého zní:

„Oddíl čtvrtý**Domovní a osobní prohlídka,
prohlídka jiných prostor a pozemků,
vstup do obydlí, jiných prostor
a pozemků“.**

74. § 82 odst. 1 a 2 včetně nadpisu znějí:

„§ 82**Důvody domovní prohlídky
a osobní prohlídky a prohlídky jiných
prostor a pozemků**

(1) Domovní prohlídku lze vykonat, je-li důvodné podezření, že v bytě nebo v jiné prostoru sloužící k bydlení nebo v prostorách k nim náležejících (obydlí) je věc nebo osoba důležitá pro trestní řízení.

(2) Z důvodů uvedených v odstavci 1 lze vykonat i prohlídku prostor nesloužících k bydlení (jiných prostor) a pozemků, pokud nejsou veřejně přístupné.“.

75. V § 83 odst. 2 se vypouštějí slova „nebo vyhledávací orgán“.

76. § 83a včetně nadpisu zní:

„§ 83a**Příkaz k prohlídce jiných prostor
a pozemků**

(1) Nařídít prohlídku jiných prostor nebo pozemku je oprávněn předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce, vyšetřovatel nebo policejní orgán. Vyšetřovatel nebo policejní orgán k tomu potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Příkaz musí být vydán písemně a musí být odůvodněn. Doručí se uživateli dotčených prostor nebo pozemku, a nebyl-li zastížen při prohlídce, bezprostředně po odpadnutí překážky, která doručení brání.

(2) Prohlídku jiných prostor nebo pozemku provede orgán, který ji nařídil, nebo na jeho příkaz policejní orgán.

(3) Bez příkazu nebo souhlasu uvedeného v odstavci 1 může vyšetřovatel nebo policejní orgán provést prohlídku jiných prostor a pozemků jen tehdy, jestliže příkazu nebo souhlasu nelze předem dosáhnout a věc nesnese odkladu. O tomto úkonu však musí bezprostředně uvědomit orgán, který je k vydání příkazu nebo souhlasu uvedenému v odstavci 1 oprávněn.“.

77. § 83b odst. 1 zní:

„(1) Nařídít osobní prohlídku je oprávněn předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo s jeho souhlasem vyšetřovatel nebo policejní orgán.“.

78. V § 83b odst. 4 větě první se vypouštějí slova „vyhledávací orgán anebo“.

79. § 83c včetně nadpisu zní:

„§ 83c**Vstup do obydlí, jiných prostor
a na pozemek**

(1) Vyšetřovatel nebo policejní orgán může vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek jen tehdy, jestliže věc nesnese odkladu a vstup tam je nezbytný pro ochranu života nebo zdraví osob nebo pro ochranu jiných práv a svobod nebo pro odvrácení závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a pořádku.

(2) Stejně tak může na místa uvedená v odstavci 1 vstoupit v případě, že byl vydán příkaz k zatčení nebo příkaz k předvedení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu odnětí svobody osoby tam se zdržující.

(3) Po vstupu na místa shora uvedená nesmějí být provedeny žádné jiné úkony než takové, které slouží k odstranění naléhavého nebezpečí nebo k předvedení osoby.“.

80. § 84 včetně nadpisu zní:

„§ 84**Předchozí výslech**

Vykonat domovní prohlídku nebo osobní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků lze jen po předchozím výsledku toho, u koho nebo na kom se má takový úkon vykonat, a to jen tehdy, jestliže se výsledkem nedosáhlo ani dobrovolného vydání hledané věci nebo odstranění jiného důvodu, který vedl k tomuto úkonu. Předchozího výsledku není třeba, jestliže věc nesnese odkladu a výslech nelze provést okamžitě.“.

81. Nadpis § 85 zní: „Výkon prohlídek a vstupů do obydlí, jiných prostor a pozemků“.

82. § 85 odst. 5 zní:

„(5) Při vstupu do obydlí, jiných prostor a pozemků se užije ustanovení odstavce 1 až 4 přiměřeně. Účast osob uvedených v odstavci 1 při vstupu do obydlí však lze odeprít a osobu uvedenou v odstavci 2 nepřibrat, jestliže by mohlo dojít k ohrožení jejího života nebo zdraví.“.

83. V § 85a odst. 1 se za slovo „prostor“ vkládají tato slova: „a pozemku“.

84. Za § 85a se vkládá nový § 85b, který včetně nadpisu zní:

„§ 85b**Provádění důkazu v bytě, obydlí,
jiných prostorách a na pozemku**

Ustanovení § 83, 83a, 84, 85 a 85a se užije i tehdy, jestliže na místech v těchto ustanoveních uvedených je

třeba provést rekonstrukci, rekognici nebo vyšetřovací pokus, z povahy takového úkonu vyplývá, že jej nelze provést jinde a ten, u koho se má takový úkon vykonat, k němu nedal souhlas.“.

85. § 86 včetně nadpisu zní:

„§ 86

Zadržení zásilek

(1) Je-li k objasnění skutečností závažných pro trestní řízení nutno zjistit obsah nedoručených telegramů, dopisů nebo jiných zásilek, které pocházejí od obviněného nebo jsou jemu určeny, nařídí předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce, aby je pošta nebo podnik provádějící jejich dopravu vydaly jemu a v přípravném řízení buď státnímu zástupci, nebo vyšetřovateli, anebo policejnímu orgánu.

(2) Bez nařízení uvedeného v odstavci 1 může být doprava zásilky pozdržena na příkaz státního zástupce, vyšetřovatele nebo policejního orgánu, pokud věc nese odkladu a nařízení nelze předem dosáhnout. Nedojde-li poště nebo podniku provádějícímu dopravu zásilek v takovém případě do tří dnů souhlas soudce podle odstavce 1, nesmí pošta nebo podnik dopravu zásilek dále zdržovat.“.

86. § 87 odst. 1 zní:

„(1) Zásilku vydanou podle § 86 odst. 1 smí otevřít jen předseda senátu a v přípravném řízení se souhlasem soudce státního zástupce, vyšetřovatele nebo policejního orgánu.“.

87. § 88 včetně nadpisu nad ním zní:

„Odposlech a záznam telekomunikačního provozu

§ 88

(1) Je-li vedeno trestní řízení pro zvlášť závažný úmyslný trestný čin nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, může předseda senátu a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce nařídít odposlech a záznam telekomunikačního provozu, pokud lze důvodně předpokládat, že jim budou sděleny významné skutečnosti pro trestní řízení. Použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu mezi obhájcem a obviněným je nepřípustné.

(2) Příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu musí být vydán písemně a odůvodněn. Současně v něm musí být stanovena doba, po kterou bude odposlech a záznam prováděn a která nesmí být delší než šest měsíců. Tuto dobu může soudce prodloužit vždy na dobu dalších šesti měsíců. O vydání příkazu o délce doby provádění odposlechu a záznamu musí být vyrozuměna organizace obstarávající provoz telekomunikační sítě, v jejímž obvodu

bude odposlech a záznam prováděn. Odposlech a záznam telekomunikačního provozu provádí policejní orgán.

(3) Bez příkazu podle odstavce 1 může orgán činný v trestním řízení nařídít odposlech a záznam telekomunikačního provozu, nebo jej provést i sám, a to i tehdy, je-li vedeno trestní řízení pro trestný čin neuvedený v odstavci 1, pokud s tím účastník odposlouchávané stanice souhlasí.

(4) Má-li být záznam telekomunikačního provozu užit jako důkaz, je třeba k němu připojit protokol s uvedením údajů o místě, času, způsobu a obsahu provedeného záznamu, jakož i o osobě, která záznam pořídila. Ostatní záznamy je třeba označit, spolehlivě uschovat a v protokolu založeném do spisu poznamenat, kde jsou uloženy. V jiné trestní věci, než je ta, v níž byl odposlech a záznam telekomunikačního provozu proveden, lze záznam jako důkaz užit tehdy, pokud je současně i v této věci vedeno trestní stíhání pro trestný čin uvedený v odstavci 1 nebo souhlasí-li s tím účastník odposlouchávané stanice.

(5) Pokud při odposlechu a záznamu nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení, je nutno záznamy předepsaným způsobem zničit.“.

88. § 89 odst. 1 zní:

„(1) V trestním stíhání je v nezbytném rozsahu třeba dokazovat zejména:

- a) zda se stal skutek, v němž je spatřován trestný čin,
- b) zda tento skutek spáchal obviněný, případně z jakých pohnutek,
- c) podstatné okolnosti mající vliv na posouzení nebezpečnosti činu,
- d) podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů pachatele,
- e) podstatné okolnosti umožňující stanovení následku a výše škody způsobené trestným činem,
- f) okolnosti, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání.“.

89. V § 89 odst. 2 se na konci připojuje tato věta: „Skutečnost, že důkaz nevyžádal orgán činný v trestním řízení, ale předložila jej některá ze stran, není důvodem k odmítnutí takového důkazu.“.

90. V § 90 odst. 3 věta první zní: „O předvedení je třeba požádat příslušný policejní orgán.“.

91. § 91 odst. 1 zní:

„(1) Před prvním výsledkem je třeba zjistit totožnost obviněného, dotázat se jej na jeho rodinné, majetkové a výtěžkové poměry a předchozí tresty, objasnit mu podstatu sděleného obvinění a poučit jej o jeho právech. Obsah poučení se poznamená v protokole. Nelze-li totožnost obviněného ihned zjistit, je nutno k protokolu o jeho výsledku připojit takové důkazy, aby tato osoba nemohla být zaměněna s jinou.“.

92. § 92 odst. 1 zní:

„(1) Výslech obviněného se koná tak, aby poskytl pokud možno úplný a jasný obraz o skutečnostech důležitých pro trestní řízení. Obviněný nesmí být žádným způsobem donucován k výpovědi nebo k doznání. Při výslechu je nutno šetřit jeho osobnost.“.

93. V § 99 odst. 2 se za slovo „uloženou“ vkládají tato slova: „nebo uznanou“.

94. V § 99 odst. 3 se na konci připojuje tato věta: „Rovněž se nevztahuje na svědeckou výpověď o skutečnostech tvořících předmět služebního tajemství.“.

95. V § 101 odst. 1 větě první se za slovo „výslechu“ vkládají tato slova: „nebo o možnosti postupu podle § 55 odst. 2“.

96. Za § 101 se vkládá nový § 101a, který zní:

„§ 101a

Neshledá-li vyšetřovatel důvod k sepsání protokolu o výslechu způsobem uvedeným v § 55 odst. 2, ačkoliv se jej svědek domáhá a uvádí konkrétní skutečnosti, které podle něj takový způsob sepsání protokolu odůvodňují, vyšetřovatel věc předloží státnímu zástupci, aby přezkoumal správnost postupu vyšetřovatele. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, odloží výslech svědka do doby, než státní zástupce přijme opatření. V opačném případě svědka vyslechně a do přijetí opatření státního zástupce s protokolem nakládá tak, aby totožnost svědka zůstala utajena.“.

97. V § 105 odst. 1 větě první se za slova „orgán činný v trestním řízení“ vkládají slova „a v řízení před soudem předseda senátu“ a na konci odstavce se připojuje tato věta: „Státní orgán předloží orgánům činným v trestním řízení odborné vyjádření bez úplaty.“.

98. V § 106 na konci se tečka nahrazuje středníkem a doplňují se tato slova: „to se vztahuje i na znalce, který podal posudek na základě žádosti některé strany podle § 89 odst. 2.“.

99. V § 108 odst. 3 se vypouštějí slova „vyhledávací orgán“,

100. § 110 odst. 1 zní:

„(1) Ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může vyšetřovatel nebo státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu rozhodnout o přiřazení státního orgánu nebo státního ústavu k podání posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem.“.

101. V § 110 se připojuje odstavec 3, který zní:

„(3) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost.“.

102. V § 119 odst. 2 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

103. § 120 odst. 1 písm. d) zní:

„d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a“.

104. V § 120 odst. 2 poslední větě se slova „osobu podléhající pravomoci vojenských soudů“ nahrazují slovy „příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru“.

105. § 125 zní:

„§ 125

Pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit.“.

106. § 127 odst. 4 zní:

„(4) Přisedící hlasují před soudci. Přisedící a soudci mladší hlasují před staršími. Předseda senátu hlasuje naposledy.“.

107. Nadpis § 131 zní: „Oprava vyhotovení a opisu rozsudku“.

108. V § 131 odst. 1 větě první se za slova „vyhotovení rozsudku“ vkládají tato slova: „a jeho opisů“.

109. § 132 se vypouští.

110. § 134 odst. 1 písm. d) zní:

„d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a“.

111. V § 134 se připojuje odstavec 3, který zní:

„(3) Ve vykonávacím řízení může soud prvního stupně vyhotovit zjednodušené usnesení, jestliže se po jeho vyhlášení ve veřejném zasedání obviněný nebo jiná oprávněná osoba a státní zástupce vzdali práva stížnosti. Zjednodušené usnesení neobsahuje odůvodnění.“.

112. V § 141 odst. 2 větě první se slovo „vyhledávacího“ nahrazuje slovem „policejního“.

113. § 146 odst. 1 zní:

„(1) Orgán, proti jehož usnesení stížnost směřuje, může jí sám vyhovět, nedotkne-li se změna původního usnesení práv jiné strany trestního řízení. Jde-li o usnesení vyšetřovatele nebo policejního orgánu, které bylo vydáno s předchozím souhlasem státního zástupce nebo na jeho pokyn, může vyšetřovatel nebo policejní

orgán sám stížnosti vyhovět jen s předchozím souhlasem státního zástupce.“.

114. V § 146 odst. 2 písm a) se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“ a v písmenu c) se vypouštějí slova „předseda senátu vojenského obvodového soudu nadřízenému vyššímu vojenskému soudu“ a slova „nebo vyššího vojenského soudu“.

115. V § 151 odst. 2 se slova „advokátního tarifu“ nahrazují slovy „zvláštního předpisu²⁾“.

Poznámka č. 2) pod čarou zní:

„²⁾ Vyhláška ministerstva spravedlnosti České republiky č. 270/1990 Sb., o odměnách advokátů a komerčních právníků za poskytování právní pomoci, ve znění pozdějších předpisů.“.

116. Nadpis části druhé zní: **„VYŠETŘOVÁNÍ TRESTNÝCH ČINŮ“**.

117. Dosavadní ustanovení § 157 se označuje jako odstavec 1, slovo „vyhledávací“ se nahrazuje slovem „policejní“ a připojuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Státní zástupce je oprávněn uložit vyšetřovateli a policejnímu orgánu provedení takových úkonů, které jsou tyto orgány oprávněny provést a jichž je třeba k objasnění věci nebo ke zjištění pachatele. Stejná oprávnění má i vyšetřovatel ve vztahu k policejnímu orgánu.“.

118. V § 158 odst. 1 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“ a slova „a nejpozději do jednoho měsíce od oznámení“ se nahrazují slovy „a pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej“.

119. § 158 odst. 2 zní:

„(2) Vyšetřovatel a policejní orgán jsou povinni učinit všechna potřebná opatření k odhalení trestných činů a zjištění jejich pachatelů; jsou povinni činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti.“.

120. § 158 odst. 3 zní:

„(3) K prověření oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a ostatních podnětů k trestnímu stíhání opatřují vyšetřovatel a policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zjišťují a zajišťují stopy trestného činu; vyšetřovatel provádí úkony podle tohoto ustanovení u trestných činů, na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje tři roky. Právní posouzení trestného činu vyšetřovatelem je pro policejní orgán závazné.“.

121. V § 158 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) O obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Tento záznam slouží státnímu

zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Záznam nelze v řízení před soudem použít jako důkaz. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam předestřen.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 5.

122. V § 159 odst. 1, 2 a 3 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

123. § 159 odst. 4 zní:

„(4) Vyšetřovatel nebo policejní orgán věc odloží též tehdy, pokud se nepodařilo zjistit skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání (§ 160). Pominou-li důvody odložení, trestní stíhání zahájí.“.

124. V § 159 se připojuje nový odstavec 5, který zní:

„(5) Usnesení o odložení věci musí být doručeno poškozenému, pokud je znám, který proti němu může podat stížnost. Usnesení o odložení věci podle odstavců 2 až 4 musí být doručeno do 48 hodin státnímu zástupci. Oznamovatel se o odložení věci vyrozumí, pokud o to podle § 158 odst. 1 požádal.“.

125. § 160 zní:

„§ 160

(1) Nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, zahájí vyšetřovatel neprodleně trestní stíhání, pokud není důvod k postupu podle § 159 odst. 2 a 3. Trestní stíhání zahajuje tím, že této osobě nejpozději na počátku prvního výslechu sdělí, že ji stíhá jako obviněného, a učiní o tom záznam. Záznam musí obsahovat popis skutku tak, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonně označením trestného činu, který je v tomto skutku spatřován, a důvody, pro něž je obviněný stíhán. Opis záznamu vyšetřovatel doručí obviněnému a do 48 hodin jej zašle státnímu zástupci a obhájci.

(2) Nelze-li zahájit trestní stíhání podle odstavce 1 proto, že osoba, která může být obviněna, není ještě známa nebo jí dosud nebylo možné sdělit obvinění, může vyšetřovatel nebo policejní orgán provádět způsobem uvedeným v hlavě čtvrté a páté jen neodkladné nebo neopakovatelné úkony. Opis protokolu o těchto úkonech zašle do 48 hodin státnímu zástupci. Tento postup nezbavuje policejní orgán povinnosti neprodleně předat věc vyšetřovateli, je-li důvod sdělit určité osobě obvinění, a vyšetřovatele povinnosti sdělit osobě, která má být stíhána, obvinění v souladu s odstavcem 1.

(3) Vyšetřovatel nebo policejní orgán provede potřebné neodkladné nebo neopakovatelné úkony a vy-

šetřovatel zahájí trestní stíhání, pokud nelze dosáhnout, aby tyto úkony provedl příslušný orgán, a nejpozději do tří dnů od jejich provedení předá věc tomuto orgánu, který pokračuje v řízení.

(4) Neodkladným úkonem podle odstavců 2 a 3 je takový úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení nebo ztráty nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Neopakovatelným úkonem podle odstavců 2 a 3 je takový úkon, který nebude možno před soudem provést.

(5) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v záznamu o sdělení obvinění, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v odstavci 1.

(6) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že skutek, pro který bylo sděleno obvinění, je jiným trestným činem, než jak byl v záznamu o sdělení obvinění právně posouzen, upozorní na to vyšetřovatel obviněného a učiní o tom záznam do protokolu.“

126. § 161 včetně nadpisu zní:

„§ 161

Vyšetřovací orgány

(1) Vyšetřování konají vyšetřovatelé policie.

(2) Vyšetřování může konat i kapitán lodi při dálkových plavbách o trestných činech spáchaných na této lodi.“

127. § 163 včetně nadpisu nad ním se vypouští.

128. § 163a odst. 1 zní:

„(1) Trestní stíhání pro trestné činy násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 197a, pomluky podle § 206, neposkytnutí pomoci podle § 207 a 208, poškozování cizích práv podle § 209, ublížení na zdraví podle § 221, 223 a 224, ohrožování pohlavní nemocí podle § 226, omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, vydírání podle § 235 odst. 1, porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, krádeže podle § 247, zpronevěry podle § 248, neoprávněného užívání cizí věci podle § 249, podvodu podle § 250, podílnictví podle § 251 a 252, lichvy podle § 253, zatajení věci podle § 254, porušování povinnosti při správě cizího majetku podle § 255, poškozování věřitele podle § 256 a poškozování cizí věci podle § 257 trestního zákona, proti tomu, kdo je ve vztahu k poškozenému osobou, vůči níž by měl poškozený jako svědek právo odeprít výpověď (§ 100 odst. 2), a trestní stíhání pro trestný čin znásilnění podle § 241 odst. 1 proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem nebo druhem, jakož i pro trestný čin opilství podle § 201a trestního zákona, pokud jinak vykazuje znaky skutkové podstaty některého z těchto trestných činů, lze zahájit a v již zaháje-

ném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného. Je-li poškozených jedním skutkem několik, postačí souhlas být jen jednoho z nich.“

129. V § 163a odst. 3 větě první se slovo „vyhledávacímu“ nahrazuje slovem „policejnímu“.

130. § 164 včetně nadpisu zní:

„§ 164

Postup při vyšetřování

(1) Vyšetřovatel koná vyšetřování zpravidla osobně. Úkony, které byly provedeny před sdělením obvinění, a úkony provedené na pokyn vyšetřovatele policejními orgány i po něm nemusí vyšetřovatel opakovat, byly-li provedeny způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona. Ustanovení § 158 odst. 3 a 4 se při provádění vyšetřovacích úkonů užije obdobně.

(2) Vyšetřovatel postupuje při vyšetřování z vlastní iniciativy tak, aby byly co nejrychleji v potřebném rozsahu objasněny všechny skutečnosti důležité pro posouzení případu, včetně osoby pachatele a následku trestného činu (§ 89 odst. 1).

(3) Důkazy opatřuje vyšetřovatel bez ohledu na to, zda svědčí ve prospěch či neprospěch obviněného. Obviněný nesmí být žádným způsobem k výpovědi nebo doznání donucován. Obhajoba obviněného a jím navrhované důkazy, pokud nejsou zcela bezvýznamné, musí být pečlivě přezkoumány.

(4) Vyšetřovatel může umožnit obviněnému zúčastnit se vyšetřovacích úkonů a klást otázky vyslychaným svědkům.

(5) Kromě případů, kdy je podle tohoto zákona třeba souhlasu státního zástupce, činí vyšetřovatel všechna rozhodnutí o postupu vyšetřování a o provádění vyšetřovacích úkonů samostatně a je plně odpovědný za jejich zákonné a včasné provedení. Odeprít splnění pokynu státního zástupce může vyšetřovatel jen tehdy, má-li za to, že pokyn není v souladu se zákonem; trvá-li státní zástupce na svém pokynu, předloží věc státnímu zástupci bezprostředně vyššího stupně, který pokyn buď zruší, nebo věc přikáže jinému vyšetřovateli.“

131. V § 165 odst. 1 větě první se slovo „vznesení“ nahrazuje slovem „sdělení“.

132. V § 165 odst. 2 se slova „by se jednalo o úkon neodkladný“ nahrazují slovy „nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce nelze zajistit“.

133. § 166 včetně nadpisu zní:

„§ 166

Skončení vyšetřování

(1) Uzná-li vyšetřovatel vyšetřování za skončené

a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, umožní obviněnému a obhájci v přiměřené době prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování. Na tuto možnost upozorní obviněného a jeho obhájce nejméně tři dny předem. Uvedenou lhůtu lze se souhlasem obviněného a obhájce zkrátit. Nepovažuje-li vyšetřovatel navrhované doplnění za nutné, odmítne je. O těchto úkonech učiní vyšetřovatel záznam ve spise a o odmítnutí návrhů na doplnění vyšetřování vyrozumí obviněného nebo obhájce.

(2) Nevyužijí-li obviněný nebo obhájce možnosti prostudovat spisy, ačkoliv na ni byli řádně upozorněni, učiní o tom vyšetřovatel záznam do spisu a postupuje dále, jako by k tomuto úkonu došlo.

(3) Po skončení vyšetřování předloží vyšetřovatel státnímu zástupci spis s návrhem na podání obžaloby se seznamem navrhovaných důkazů a zdůvodněním, proč nevyhověl návrhům na provedení důkazů dalších, nebo učiní některé rozhodnutí podle § 171 až 173.“

134. Oddíl třetí hlavy desáté části druhé (§ 168 až 170) se vypouští.

135. V § 171 odst. 1 se vypouštějí slova „a ve vyhledávání prokurátor“.

136. V § 172 odst. 1 a 2 se vypouštějí slova „a ve vyhledávání prokurátor“.

137. V § 172 se připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) V trestním stíhání, které bylo zastaveno z některého důvodu uvedeného v odstavci 2, se pokračuje, prohlásí-li obviněný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, že na projednání věci trvá. O tom je třeba obviněného poučit.“

138. V § 173 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo vyhledávací orgán“, v písmenu d) se čárka za slovem „vyhoštěn“ nahrazuje tečkou, slovo „nebo“ a písmeno e) se vypouští.

139. § 174 odst. 2 zní:

„(2) Při výkonu tohoto dozoru je státní zástupce oprávněn:

- a) dávat závazné pokyny k vyšetřování trestných činů,
- b) vyžadovat od vyšetřovatele nebo policejního orgánu spisy, dokumenty, materiály a zprávy o spáchaných trestných činech za účelem prověrk, zda vyšetřovatel včas zahajuje trestní stíhání a řádně v něm postupuje,
- c) zúčastnit se provádění úkonů vyšetřovatele nebo policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterémkoliv věci; přitom postupuje podle ustanovení tohoto zákona pro vyšetřovatele a proti jeho

rozhodnutí je přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí vyšetřovatele,

- d) vracet věc vyšetřovateli se svými pokyny k doplnění,
- e) rušit nezákonná nebo neodůvodněná rozhodnutí a opatření vyšetřovatele a policejního orgánu, která může nahrazovat vlastními; u usnesení o zastavení a přerušení trestního stíhání nebo o postoupení věci může tak učinit do 30 dnů od doručení; jestliže rozhodnutí vyšetřovatele a policejního orgánu nahradil vlastním rozhodnutím jinak než na podkladě stížnosti oprávněné osoby proti usnesení vyšetřovatele a policejního orgánu, je proti jeho rozhodnutí přípustná stížnost ve stejném rozsahu jako proti rozhodnutí vyšetřovatele a policejního orgánu,
- f) odejmout kteroukoliv věc určitému vyšetřovateli a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému vyšetřovateli.“

140. V § 175 se v dosavadním odstavci 1 písm. a) vypouštějí slova „a ve vyhledávání postoupit věc a zastavit trestní stíhání“, vypouští se odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

141. V § 176 odst. 1 se vypouštějí slova „nebo vyhledávání“.

142. V § 176 odst. 2 věť první se slova „obvinění vzneseno (§ 163) nebo sděleno (§ 169)“ nahrazují slovy „sděleno obvinění (§ 160)“ a v poslední větě se vypouštějí slova „nebo vyhledávací orgán“ a slova „či vyhledávání“.

143. V § 177 písm. b) věť za středníkem se slova „osobu podléhající pravomoci vojenských soudů“ nahrazují slovy „příslušníka ozbrojených sil nebo ozbrojeného sboru“, písmeno d) zní:

„d) odůvodnění žalovaného skutku s uvedením důkazů, o které se toto odůvodnění opírá, a seznam důkazů, jejichž provedení v hlavním líčení navrhuje, jakož i právní úvahy, kterými se státní zástupce řídil při posuzování skutečností podle příslušných ustanovení zákona.“

Písmeno e) se vypouští.

144. § 181 odst. 2 zní:

„(2) Po podání obžaloby soud, nevyčkáváje dalších návrhů, postupuje tak, aby řízení směřovalo k vyřízení věci, včetně výkonu soudního rozhodnutí.“

145. § 182 zní:

„§ 182

Státní zástupce může vzít obžalobu zpět až do doby, než se soud prvního stupně odebere k závěrečné poradě; po zahájení hlavního líčení tak může učinit jen tehdy, pokud obžalovaný netrvá na jeho pokračování. Zpětvzetím obžaloby se věc vrací do přípravného řízení.“

146. § 184 zní:

„§ 184

Soud je povinen při projednávání věci zaměřit se také na objasnění příčin, které vedly k trestné činnosti nebo umožnily její spáchání.“

147. V § 186 písm. c) se na konci připojují tato slova: „anebo okolnosti odůvodňující podmíněné zastavení trestního stíhání podle § 307,“ a písmeno f) zní:

„f) že věc není v potřebném rozsahu objasněna z hledisek, která soud potřebuje pro svoje rozhodnutí.“

148. V § 187 odst. 1 se na konci připojuje tato věta: „Považuje-li to předseda senátu pro rozhodnutí soudu za potřebné, nařídí o předběžném projednání obžaloby veřejné zasedání.“

149. § 188 odst. 1 písm. e) a f) znějí:

„e) vrátí věc státnímu zástupci k došetření, je-li toho třeba k odstranění závažných vad přípravného řízení nebo k objasnění základních skutečností pro rozhodnutí, nebo

f) trestní stíhání podmíněně zastaví podle § 307.“

150. V § 190 odst. 1 se čárka za slovem „objasnit“ nahrazuje tečkou a slova „zejména z hlediska možné nové obhajoby.“ se vypouštějí.

151. V § 191 se vypouští odstavec 3.

152. V § 196 odst. 1 větě první za středníkem se slova „byla-li trestným činem poškozena organizace, dá opis obžaloby doručit i jí“ nahrazují slovy „opis obžaloby dá doručit poškozenému, pokud jsou jeho pobyt nebo sídlo známy“.

153. V § 197 odst. 1 se slovo „soudu“ nahrazuje slovem „senátu“.

154. § 200 odst. 1 zní:

„(1) Při hlavním líčení může být veřejnost vyloučena, jestliže by veřejné projednání věci ohrozilo tajemství chráněné zvláštním zákonem, mravnost nebo nerušený průběh jednání, anebo bezpečnost nebo jiný důležitý zájem svědků; k těmto účelům může předseda senátu učinit i jiná přiměřená opatření. Veřejnost lze vyloučit také jen pro část hlavního líčení.“

155. V § 201 odst. 2 poslední větě se slova „státního, hospodářského nebo služebního tajemství“ nahrazují slovy „tajemství chráněného zvláštním zákonem, případně bezpečnosti nebo jiného důležitého zájmu svědků“.

156. V § 202 odst. 2 písm. b) se slova „byla doručena ustanovení o vznesení (§ 163) nebo sdělení obvinění (§ 169) a o seznámení obviněného s výsledky vyšetřování (§ 166) nebo vyhledávání (§ 169)“ nahrazují slovy „bylo dodrženo ustanovení o sdělení obvinění (§ 160) a obviněný byl upozorněn na možnost

prostudovat spis a učinit návrhy na doplnění vyšetřování (§ 166 odst. 1)“.

157. V § 202 se za odstavec 3 připojuje nový odstavec 4, který zní:

„(4) Ustanovení první věty odstavce 3 se neužije, pokud obžalovaný požádá, aby hlavní líčení bylo konáno v jeho nepřítomnosti.“

158. V § 207 odst. 2 větě první se na konci připojují tato slova: „a byl-li výslech proveden po sdělení obvinění způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona“.

159. § 209 zní:

„§ 209

Předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyšlechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Je-li obava, že svědek v přítomnosti obžalovaného nevypoví pravdu, případně jde-li o výslech svědka, jemuž nebo osobě jemu blízké z podání svědectví hrozí újma na zdraví, smrt nebo jiné vážné nebezpečí, anebo o svědka, jehož totožnost musí zůstat ze závažných důvodů utajena, předseda senátu učiní opatření vhodné k zajištění bezpečnosti nebo utajení totožnosti svědka, případně vykáže obžalovaného po dobu výslechu takového svědka z jednací síně. Po návratu do jednací síně však musí být obžalovaný seznámen s obsahem výpovědi svědka, může se k ní vyjádřit, a aniž by se se svědkem setkal, může mu prostřednictvím předsedy senátu klást i otázky.“

160. § 211 zní:

„§ 211

(1) Místo výslechu svědka lze v hlavním líčení číst protokol o jeho výpovědi, jestliže soud nepokládá osobní výslech za nutný a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí.

(2) Protokol o výpovědi spoluobžalovaného nebo svědka se přečte také tehdy, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a taková osoba

a) zemřela nebo se stala nezvěstnou, pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelnou, nebo onemocněla chorobou, která natrvalo nebo pro dohlednou dobu znemožňuje její výslech,

b) v hlavním líčení bez oprávnění odepřela vypovídat, nebo se odchyluje v podstatných bodech od své dřívější výpovědi.

(3) Protokol o výpovědi svědka, který v hlavním líčení využil svého práva odepřít výpověď podle § 100, je možno číst jen za předpokladu, že svědek byl před tímto výslechem o svém právu odepřít výpověď řádně poučen a výslovně prohlásil, že tohoto práva nevyužívá, byl-li výslech proveden způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona a obviněný nebo obhájce měl možnost se tohoto výslechu zúčastnit.

(4) Místo výsledku znalece lze číst protokol o jeho výpovědi nebo jeho písemný posudek, jestliže znalec byl před podáním posudku poučen podle § 106, nejsou pochybnosti o správnosti a úplnosti posudku a státní zástupce i obžalovaný s tím souhlasí.“.

161. § 212 se vypouští.

162. § 213 odst. 1 zní:

„(1) Posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další listiny, jimiž se provádí důkaz, se při hlavním líčení přečtou a umožní se do nich nahlédnout stranám, a pokud je to třeba, i svědkům a znalcům.“.

163. V § 215 se vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Státní zástupce, obžalovaný a jeho obhájce mohou žádat, aby jim bylo umožněno provést výslech svědka. Předseda senátu jim vyhovějí zejména tehdy, jestliže svědek byl předvolán na jejich návrh.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

164. V § 219 odst. 2 větě druhé se vypouštějí slova „ , jestliže od odročení hlavního líčení uplynula delší doba“.

165. V § 220 se vypouští odstavec 3; dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

166. § 227 zní:

„§ 227

Jestliže trestní stíhání bylo zastaveno v důsledku udělení milosti, amnestie, promlčení nebo proto, že souhlas poškozeného s trestním stíháním nebyl dán nebo byl vzat zpět, anebo z některého z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 a v řízení se pokračovalo jen proto, že obžalovaný na projednání věci trval (§ 11 odst. 2, § 172 odst. 4), soud, neshledá-li žádný jiný důvod ke zproštění obžalovaného, vysloví sice vinu, trest však neuloží.“.

167. § 241 se vypouští.

168. V § 242 se vypouští odstavec 2; dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

169. V § 243 se vypouští odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

170. § 259 odst. 3 a 4 znějí:

„(3) Rozhodnout sám rozsudkem ve věci může odvolací soud, jen je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě důkazy provedeny před odvolacím soudem doplněn. V neprospěch obžalovaného může odvolací soud změnit napadený rozsudek jen na podkladě odvolání státního zástupce, jež bylo podáno v neprospěch obžalovaného; ve výroku o náhradě škody tak může učinit též na podkladě odvolání poškozeného, který uplatnil nárok na náhradu škody.“.

(4) Odvolací soud nemůže sám

a) uznat obžalovaného vinným skutkem, pro nějž byl napadeným rozsudkem zproštěn,

b) uznat obžalovaného vinným těžším trestným činem, než jakým ho mohl v napadeném rozsudku uznat vinným soud prvního stupně (§ 225 odst. 2).“.

171. V § 260 poslední větě se za slova „§ 191“ vkládají tato slova: „a § 264 odst. 2“.

172. § 263 odst. 2 zní:

„(2) Účast státního zástupce při veřejném zasedání je povinná.“.

173. V § 264 odst. 2 se slova „být obžalovanému v novém řízení uložen přísnější trest, než jaký mu byl uložen zrušeným rozsudkem“ nahrazují slovy „v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch“.

174. § 266 odst. 1 zní:

„(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu, státního zástupce nebo vyšetřovatele, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat podle povahy věci u vrchního soudu nebo nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona.“.

175. V § 266 odst. 6 se slova „Generální prokurátor nebo ministr“ nahrazují slovem „Ministr“.

176. V § 266a odst. 1 větě první se vypouštějí slova „vojenského obvodového soudu nebo vyššího vojenského soudu“ a slova „vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu“ se nahrazují slovy „nebo vyšetřovatele“.

177. V § 272 se vypouštějí slova „generální prokurátor nebo“.

178. V § 273 věta první zní: „Jestliže nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v neprospěch obviněného, nemůže v novém řízení dojít ke změně rozhodnutí v jeho neprospěch.“.

179. V § 274 se tečka na konci nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „rozhodnutí podle § 268 odst. 1 může učinit též v neveřejném zasedání.“.

180. V § 275 odst. 4 věta první zní: „Ministr spravedlnosti může odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž podal stížnost pro porušení zákona, až do rozhodnutí o této stížnosti.“.

181. V § 276 poslední větě se vypouštějí slova „generální prokurátor nebo“.

182. V § 277 poslední větě se vypouštějí slova „a vyhledávací“.

183. V § 278 odst. 3 se slova „vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu“ nahrazují slovy „nebo vyšetřovatele“.

184. V § 278 odst. 4 se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

185. V § 281 odst. 1 se slova „vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu“ nahrazují slovy „nebo vyšetřovatele“.

186. V § 288 odst. 1 se slova „vyšetřovatele nebo vyhledávacího orgánu“ nahrazují slovy „nebo vyšetřovatele“.

187. V § 291 se slovo „vznesení“ nahrazuje slovem „sdělení“.

188. § 301 odst. 3 zní:

„(3) Ustanovení tohoto oddílu o účasti orgánu pověřeného péčí o mládež se neužije ve vykonávacím řízení, jestliže se úkon provádí po dovršení devatenáctého roku mladistvého.“.

189. § 303 zní:

„§ 303

V řízení proti uprchlému se trestní stíhání zahajuje doručením sdělení obhájci, že obviněný je stíhán.“.

190. Oddíl třetí v hlavě devatenácté části druhé včetně nadpisu zní:

„Oddíl třetí

Podmíněné zastavení trestního stíhání

Podmíněné zastavení trestního stíhání

§ 307

(1) V řízení o trestném činu, na který zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje pět let, může se souhlasem obviněného soud a v přípravném řízení státní zástupce podmíněně zastavit trestní stíhání, jestliže

- a) obviněný se k trestnému činu doznal,
- b) nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo s poškozeným o její náhradu uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě,

a vzhledem k osobě pachatele, s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu lze důvodně takové rozhodnutí považovat za dostačující.

(2) V rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání se stanoví zkušební doba na šest měsíců až dva roky. Zkušební doba počíná právní mocí tohoto rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání.

(3) Obviněnému, který uzavřel s poškozeným dohodu o způsobu náhrady škody, se v rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání uloží, aby škodu v průběhu zkušební doby nahradil.

(4) Obviněnému lze též uložit, aby ve zkušební době dodržoval přiměřená omezení směřující k tomu, aby vedl řádný život.

(5) Proti rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání může obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. Rozhodne-li o podmíněném zastavení trestního stíhání soud, má toto právo též státní zástupce.

§ 308

(1) Jestliže obviněný v průběhu zkušební doby vedl řádný život, splnil povinnost nahradit způsobenou škodu a vyhověl i dalším uloženým omezením, rozhodne orgán, jenž trestní stíhání v prvním stupni podmíněně zastavil, že se osvědčil. Jinak rozhodne, a to případně i během zkušební doby, že se v trestním stíhání pokračuje.

(2) Jestliže do jednoho roku od uplynutí zkušební doby nebylo učiněno rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl obviněný vinu, má se za to, že se osvědčil.

(3) Právní mocí rozhodnutí o tom, že obviněný se osvědčil, nebo uplynutím lhůty uvedené v odstavci 2 nastávají účinky zastavení trestního stíhání [§ 11 odst. 1 písm. f)].

(4) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 mohou obviněný a poškozený podat stížnost, jež má odkladný účinek. Učiní-li takové rozhodnutí soud, má toto právo též státní zástupce.“.

191. V § 314a odst. 1 se slova „dvě léta“ nahrazují slovy „pět let“.

192. § 314a odst. 2 zní:

„(2) Ustanovení odstavce 1 se však neužije, jestliže má být uložen souhrnný trest a dřívější trest byl uložen v řízení před senátem.“.

193. V § 314c odst. 1 písm. c) se slovo „vyhledáváním“ nahrazuje slovy „v přípravném řízení“.

194. V § 314d odst. 2 se za slovo „odvolání“ vkládají slova „nebo prohlášení o tom, že se vzdávají odvolání, učinili ve lhůtě, kterou jim samosoudce stanovil“; vypouští se středník a slova „uloží-li však nepodmíněný trest odnětí svobody, vyhotoví vždy rozsudek s odůvodněním“.

195. Za § 314d se vkládají nové § 314e až 314g, které znějí:

„Trestní příkaz

§ 314e

(1) Samosoudce může bez projednání věci v hlavním líčení vydat trestní příkaz, jestliže skutkový stav je spolehlivě prokázán opatřeními důkazy.

(2) Trestním příkazem lze uložit

- a) trest odnětí svobody do jednoho roku,
- b) trest zákazu činnosti do pěti let,
- c) peněžitý trest,
- d) trest propadnutí věci.

(3) Náhradní trest odnětí svobody za peněžitý trest nesmí ani s uloženým trestem odnětí svobody přesahovat jeden rok.

(4) Trestní příkaz nelze vydat

- a) v řízení proti mladistvému, pokud v době jeho vydání nedovršil osmnáctý rok svého věku,
- b) v řízení proti osobě, která je zbavena způsobilosti k právním úkonům nebo jejíž způsobilost k právním úkonům je omezena,
- c) jestliže má být rozhodováno o ochranném opatření,
- d) jestliže má být uložen souhrnný trest a předchozí trest byl uložen rozsudkem.

(5) Trestní příkaz má povahu odsuzujícího rozsudku. Účinky spojené s vyhlášením rozsudku nastávají doručením trestního příkazu obviněnému.

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),
- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),
- e) výrok o náhradě škody (§ 228 a § 229 odst. 1, 2), jestliže byl nárok na její náhradu řádně uplatněn (§ 43 odst. 2),
- f) poučení o právu podat odpor.

(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, státnímu zástupci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou (§ 63 odst. 1 a 3). Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

§ 314g

(1) Obviněný, osoby, které jsou oprávněny podat v jeho prospěch odvolání, a státní zástupce mohou podat proti trestnímu příkazu odpor. Odpor se podává u soudu, který trestní příkaz vydal, a to do osmi dnů od jeho doručení. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obviněného, s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obviněnému. Jestliže se trestní příkaz doručuje jak obviněnému, tak i jeho obhájci, běží lhůta od toho doručení, které bylo provedeno později. Na navrácení lhůty se obdobně užije ustanovení § 61.

(2) Byl-li podán proti trestnímu příkazu oprávněnou osobou ve lhůtě odpor, trestní příkaz se tím ruší a samosoudce nařídí ve věci hlavní líčení; při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkazu. Jinak se trestní příkaz stane pravomocným a vykonatelným.

(3) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin uvedený v § 163a, může poškozený vzít souhlas s trestním stíháním zpět až do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím souhlasu se trestní příkaz ruší a samosoudce trestní stíhání zastaví.

(4) Byl-li vydán trestní příkaz, může státní zástupce vzít obžalobu zpět do doby, než je trestní příkaz doručen některé z osob uvedených v odstavci 1. Zpětvzetím obžaloby se trestní příkaz ruší a věc se tím vrací do přípravného řízení.“

196. V § 321 odst. 1 větě první se slova „nápravně výchovnému ústavu“ nahrazují slovem „věznice“.

197. V § 321 odst. 3 na konci se připojuje tato věta: „Je-li místo pobytu odsouzeného známo, lze použít k jeho dodání do výkonu trestu ustanovení § 83c odst. 2.“.

198. § 324 se vypouští.

199. V § 331 odst. 1 větě první se slova „nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovem „věznice“.

200. V § 331 odst. 2 větě druhé se slova „nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovem „věznice“.

201. V § 331 se za odstavce 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Navrhne-li podmíněně propuštění ředitel věznice, v níž odsouzený vykonává trest, nebo se k takovému návrhu připojí, může rozhodnutí o tom, že odsouzený se podmíněně propouští, učinit se souhlasem státního zástupce též předseda senátu.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.

202. V § 333 odst. 2 se tečka na konci nahrazuje středníkem a připojují se tato slova: „to neplatí, postupuje-li soud podle § 331 odst. 3.“.

203. § 333 odst. 3 zní:

„(3) Proti rozhodnutí podle § 331 odst. 3 je přípustná stížnost proti výroku o stanovení délky zkušební doby. Proti ostatním rozhodnutím podle § 331 a 332 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“.

204. V § 334 odst. 3 větě první se slova „nápravně výchovný ústav“ nahrazují slovem „věznice“.

205. § 358 se vypouští.

206. § 360 včetně nadpisu zní:

„§ 360

Výkon vazby

Podmínky výkonu vazby stanoví zvláštní zákon.“.

207. V § 361 odst. 1 větě první se slovo „vyhledávací“ nahrazuje slovem „policejní“.

208. § 364 zní:

„§ 364

(1) O zahlázení odsouzení rozhoduje předseda senátu okresního soudu, v jehož obvodu odsouzený v době podání návrhu má nebo naposledy měl bydliště.

(2) O zahlázení odsouzení mladistvého rozhodne soud, který rozhodoval ve věci v prvním stupni.

(3) Proti rozhodnutí o zahlázení odsouzení je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

209. V § 366 odst. 2 se vypouštějí slova „generální prokurátor nebo“.

210. § 367 včetně nadpisu zní:

„§ 367

Řízení o udělení milosti

V případech uvedených v § 366 odst. 2 koná řízení a bezdůvodnou žádost zamítá ministr spravedlnosti. Může též nařídit, aby

- a) se trestní stíhání nezahajovalo, v zahájeném trestním stíhání se nepokračovalo a obviněný byl propuštěn z vazby, nebo
- b) výkon trestu byl odložen nebo přerušen, a to až do doby, kdy bude žádost o milost vyřízena.“

211. V § 380 odst. 1 se slova „předloží věc“ nahrazují slovy „po právní moci rozhodnutí věc předloží“.

212. V § 380 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

213. § 389 odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Rozhodnutí o tom, že se nevykoná trest uložený za čin, který v důsledku změny trestního zákona již není trestným činem, učiní soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

(2) Rozhodnutí o tom, že se poměrně zkrátí úhrnný nebo souhrnný trest uložený za čin, který v důsledku změny trestního zákona již není trestným činem, a jiný sbíhající se trestný čin, učiní ve veřejném zasedání soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.“

214. § 391a zní:

„§ 391a

Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou vydalo jednacím řád pro okresní a krajské soudy.“

215. § 391b zní:

„§ 391b

Ministerstvo financí se zmocňuje, aby v dohodě

s ministerstvem spravedlnosti vyhláškou upravilo postup příslušných orgánů při zabezpečování a správě zajištěného majetku.“

Čl. II

Zákon č. 335/1991 Sb., o soudech a soudcích, ve znění zákona č. 264/1992 Sb. a zákona České národní rady č. 17/1993 Sb., se mění takto:

§ 12 odst. 3 písm. a) zní:

„a) ze soudce a dvou přísedících, jestliže rozhodují jako soudy prvního stupně v trestních věcech,“.

Čl. III

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, se mění takto:

§ 38 odst. 3 písm. b) zní:

„b) orgánu činného v trestním řízení za podmínek, které stanoví zvláštní zákon;“).

Čl. IV

Přechodná a zmocňovací ustanovení

1. V ustanoveních trestního řádu nedotčených změnami a doplňky uvedenými v čl. I tohoto zákona se slova „prokurátor“ nahrazují slovy „státní zástupce“, slova „Generální prokuratura“ se nahrazují slovy „Nejvyšší státní zastupitelství“ a slova „generální prokurátor“ se nahrazují slovy „nejvyšší státní zástupce“.

2. K řízení, které ke dni účinnosti tohoto zákona konal vyhledávací orgán, je příslušný vyšetřovatel; nemusí opakovat úkony vyhledávacího orgánu, pokud byly provedeny způsobem stanoveným dosavadními předpisy.

3. Pokud zákon v ustanoveních o mimořádných opravných prostředcích v trestním řízení hovoří o státním zástupci nebo vyšetřovateli a o rozhodnutí státního zástupce nebo vyšetřovatele, rozumí se tím i prokurátor nebo vyhledávací orgán a rozhodnutí prokurátora nebo vyhledávacího orgánu podle dosavadních předpisů.

4. Rozhodnutím okresního nebo krajského soudu podle § 266a se rozumí též rozhodnutí vojenského obvodového nebo vyššího vojenského soudu podle dosavadních předpisů.

5. Stížnost pro porušení zákona podaná generálním prokurátorem, o níž ke dni účinnosti tohoto zákona nebylo rozhodnuto, se považuje za stížnost pro porušení zákona podanou ministrem spravedlnosti.

6. Ministr spravedlnosti může do tří let od účinnosti tohoto zákona pověřit státní zastupitelství vyřizováním podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona v trestním řízení.

7. Okresní nebo krajský soud, který převzal neskončenou věc vojenského obvodového nebo vyššího

vojenského soudu, může pokračovat v odročeném hlavním líčení, pokud se nezměnilo sestavení senátu nebo není dán jiný důvod, pro který je jinak třeba hlavní líčení opakovat znovu (§ 219 odst. 2).

8. V trestních věcech krajského soudu jako soudu prvního stupně se v hlavním líčení započatém před účinností tohoto zákona pokračuje v pětičlenném senátu složeném podle dosavadních předpisů; to neplatí, jestliže se za účinnosti tohoto zákona hlavní líčení provádí znovu.

9. Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou upravilo postup státního zastupitelství při vyřizování podnětů k podání stížnosti pro porušení zákona v trestním řízení.

10. Ministerstvo spravedlnosti se zmocňuje, aby vyhláškou stanovilo, ve kterých případech přísluší odměna za vyhovění dožádání orgánů činných v trestním řízení, a určilo její výši.

Čl. V

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. VI

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

293

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1993

o výkonu vazby

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

HLAVA I
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

Účelem zákona je upravit podmínky výkonu vazby v trestním řízení, zejména stanovit práva a povinnosti osob ve vazbě, postavení příslušníků a občanských pracovníků Vězeňské služby České republiky (dále jen „Vězeňská služba“) při zajišťování výkonu vazby a upravit dozor nad tímto výkonem.

§ 2

Zásady výkonu vazby

Dokud není pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu vyslovena vina, nelze na toho, kdo byl vzat do vazby (dále jen „obviněný“), hledět, jako by byl vinen. Během výkonu vazby smí být obviněný podroben jen těm omezením, která jsou nutná ke splnění účelu vazby z hlediska jejího důvodu¹⁾ a k zachování stanoveného vnitřního pořádku. Ve výkonu vazby nesmí být ponižována lidská důstojnost obviněného a nesmí být podrobován fyzickému ani psychickému nátlaku.

§ 3

Orgány zajišťující výkon vazby

(1) Ostrahu obviněných a další úkoly vyplývající z výkonu vazby zajišťuje Vězeňská služba.

(2) Vězeňská služba je vůči obviněnému oprávněna použít pouze taková omezení a donucovací prostředky, které připouští zákon.²⁾

§ 4

Místo výkonu vazby

Vazba se vykonává ve vazební věznici nebo ve zvláštním oddělení věznice (dále jen „věznice“).

HLAVA II
PŘIJÍMÁNÍ, UMÍSTĚOVÁNÍ
A PROPOUŠTĚNÍ OBVINĚNÝCH

§ 5

Přijímání obviněných

(1) Do výkonu vazby lze přijmout obviněného jen na písemný příkaz soudu vydaný na základě rozhodnutí o vzetí do vazby. Toto rozhodnutí musí být k písemnému příkazu připojeno. Přijímání do výkonu vazby se provádí nepřetržitě.

(2) Při přijetí do výkonu vazby musí být obviněný prokazatelně seznámen se svými právy a povinnostmi podle tohoto zákona, řádu výkonu vazby a s vnitřním řádem věznice.

Umísťování obviněných do cel

§ 6

(1) Při umísťování obviněných do cel se dbá na to, aby byl dodržen účel vazby a aby nedocházelo k mravnímu nebo jinému ohrožení obviněných.

(2) Jestliže o to obviněný požádá, umístí se do samostatné cely, umožňují-li to podmínky ve věznici.

(3) V odůvodněných případech může obviněný požádat o umístění do jiné cely.

(4) O žádosti podle odstavců 2 a 3 rozhodne ředitel věznice nebo jeho zástupce.

§ 7

(1) Odděleně se umísťují:

- a) muži od žen,
- b) obvinění, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾ od ostatních obviněných,
- c) obvinění, proti nimž je vedeno společné řízení a zároveň je, byť jen u jednoho z nich, důvodem vazby obava, že bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání,³⁾
- d) obvinění, kteří jsou stíháni pro některý z trestných

¹⁾ § 67 a 381 trestního řádu.

²⁾ Zákon ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky.

³⁾ § 67 písm. b) trestního řádu.

činů uvedených v § 62 trestního zákona, od ostatních obviněných,

- e) obvinění, kteří jsou stíháni pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, a obvinění, kteří nebyli dříve odsouzeni k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, od ostatních obviněných,
- f) obvinění od pravomocně odsouzených,
- g) mladiství od dospělých,
- h) obvinění, u nichž je podezření na přenosné nebo duševní onemocnění.

(2) Při rozhodování o umístění obviněných do cel je třeba respektovat pokyn soudu a v přípravném řízení i státního zástupce k oddělenému umístění obviněných a podle možnosti přihlížet též k dalším hlediskům a skutečnostem, zejména k věku obviněných, stupni jejich narušení, životním návykům a osobním vlastnostem.

(3) Obviněný, který se ve vazbě chová agresivně nebo soustavně porušuje řád výkonu vazby nebo vnitřní řád věznice, se umístí ve zvláštní cele, odděleně od ostatních obviněných.

§ 8

Výkon vazby se zmírněným režimem

(1) Obviněného lze umístit do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem, pokud tím nebude ohrožen účel vazby.

(2) V oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem je ubytovací prostor se společným sociálním a kulturním zařízením, ve kterém se obvinění v určeném čase mohou volně pohybovat a stýkat se s obviněnými, kteří jsou umístěni v tomto oddělení.

(3) Do oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem nelze umístit obviněného, který porušuje stanovený pořádek a kázeň nebo nemůže být do tohoto oddělení umístěn z bezpečnostních důvodů. Rovněž se do tohoto oddělení neumístí obviněný, u něhož to nedoporučil lékař vzhledem k jeho zdravotnímu stavu, a obviněný, u kterého toto umístění nedoporučil psycholog.

(4) Ustanovení § 7 se v oddělení výkonu vazby se zmírněným režimem užije obdobně.

§ 9

Základní vybavení cel

(1) Pro každého obviněného musí být v cele lůžko a skříňka na uložení osobních věcí. Cely jsou dále vybaveny stolkem a židlemi v počtu odpovídajícím počtu obviněných a sociálním zařízením, odděleným od zbývajících prostorů cely neprůhlednou zástěnou.

Do každé cely musí být zavedeno elektrické osvětlení a signalizační (přivolávací) zařízení.

(2) Ubytovací plocha včetně sociálního zařízení na jednoho obviněného musí činit nejméně 3,5 m². Umístit obviněného do cely, v níž na něj případně menší ubytovací plocha, lze pouze za okolností stanovených v řádu výkonu vazby a na nezbytně nutnou dobu; to neplatí u mladistvých a těhotných žen.

§ 10

Propuštění obviněných

Obviněný se propustí z vazby jen na písemný příkaz soudu, a to neodkladně. Zvláštní zákon může stanovit, v kterých případech toto právo přísluší i státnímu zástupci.⁴⁾

HLAVA III

PRÁVA A POVINNOSTI OBVINĚNÝCH

§ 11

Stravování obviněných

Obviněnému se poskytuje třikrát denně strava za podmínek a v hodnotách, které odpovídají zásadám správné výživy a jeho zdravotnímu stavu.

§ 12

Vystrojování obviněných

(1) Požádá-li o to obviněný, má právo používat ve výkonu vazby vlastní oděv, prádlo a obuv za předpokladu, že splňuje podmínky hygienické a estetické nezávadnosti a že má zajištěnu jejich výměnu na vlastní náklady.

(2) Nejsou-li splněny podmínky stanovené v odstavci 1, je obviněný povinen používat vězeňský oděv, prádlo a obuv. V takovém případě se jeho vlastní oděv, prádlo a obuv odevzdají do úschovy věznice.

§ 13

Korespondence

(1) Obviněný může přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení (dále jen „korespondenci“) bez omezení.

(2) Korespondence podléhá kontrole, která zahrnuje seznámení se s obsahem písemností. Je-li důvodem vazby obava, že obviněný bude mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, provádí kontrolu korespondence orgán, který vede řízení. V ostatních případech je oprávněn kontrolu provádět orgán Vězeňské služby. Vězeňská služba má povinnost korespondenci zadržet a předat orgánům činným

⁴⁾ § 72 odst. 2 trestního řádu.

v trestním řízení, zakládá-li její obsah podezření z trestné činnosti nebo jestliže by doručením korespondence mohl být mařen účel vazby. Zadržaná korespondence se založí do trestního spisu a nezávadná část jejího obsahu se oznámí adresátu.

(3) Kontrola korespondence mezi obviněným a jeho obhájcem a mezi obviněným a státními orgány České republiky je nepřipustná. Tato korespondence se odesílá adresátům neprodleně a doručuje se obviněnému bez průtahů.

(4) Obviněnému, který neumí nebo nemůže číst nebo psát, Vězeňská služba zajistí, aby mu byly došlé dopisy přečteny, nebo mu poskytne pomoc při sepisování žádostí, podání a stížností státním orgánům a při dopisování s obhájcem.

§ 14

Návštěvy obviněných

(1) Obviněný má právo na přijetí návštěvy v počtu nejvýše čtyř osob ve věznici jednou za tři týdny v trvání 30 minut. V odůvodněných případech může ředitel věznice povolit přijetí návštěvy i za dobu kratší než tři týdny, případně na dobu delší než 30 minut. U obviněných, u nichž je důvodem vazby obava, že budou mařit objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání, je k přijetí návštěvy nutný předchozí písemný souhlas soudu a v přípravném řízení státního zástupce.

(2) Návštěvy probíhají v místnostech k tomu určených za přítomnosti orgánu Vězeňské služby. U návštěv, k jejichž přijetí je nutný předchozí písemný souhlas, může být přítomen též zástupce orgánu činného v trestním řízení. Při návštěvě může obviněný přijmout balíček s obsahem uvedeným v § 16 odst. 2. Ustanovení § 16 odst. 3 se použije přiměřeně.

(3) Obviněný má právo přijímat ve věznici návštěvy obhájce neomezeně. Omezení uvedená v odstavcích 1 a 2 se na návštěvy obhájce nevztahují.

§ 15

Duchovní a sociální služby

Obviněnému se zajišťuje právo na poskytování duchovních a sociálních služeb v rozsahu vyplývajícím ze zvláštních předpisů.⁵⁾ Poskytování těchto služeb ve věznici se nepovažuje za návštěvy ve smyslu § 14.

§ 16

Nákup potravin a věcí osobní potřeby, přijímání balíčků a peněz

(1) Obviněný má právo na nákup potravin a věcí

osobní potřeby nejméně jednou týdně v zaručeném sortimentu, který stanoví zvláštní předpis.

(2) Obviněný může jednou za dva týdny přijmout balíček s potravinami, knihami a věcmi osobní potřeby do váhy 5 kg. Omezení se nevztahuje na balíčky s oblečením zasílaným za účelem výměny.

(3) Balíčky podléhají kontrole orgánů Vězeňské služby. Obviněnému se nepředávají věci, které odporují účelu vazby, nebo které není dovoleno mít podle řádu výkonu vazby v cele, zejména věci, kterými by mohl ohrozit život a zdraví vlastní nebo jiných osob. Nepředané věci se odešlou zpět odesílateli na jeho náklady.

(4) Obviněný může přijímat bez omezení peníze, které mu byly do věznice poslány. Věznice je povinna zajistit jejich bezpečné uložení a umožnit obviněnému na jeho náklady s nimi disponovat. Zvláštní předpis stanoví, v kterých případech je obviněný povinen peníze uložit.

§ 17

Uspokojování kulturních potřeb

Obviněný má právo objednat si na svůj náklad knihy, denní tisk a časopisy, včetně zahraničních, pokud jsou distribuované v tuzemsku. Může si půjčovat a hrát společenské hry, z vězeňské knihovny si půjčovat beletrii a odborné publikace, včetně právních předpisů.

§ 18

Péče o zdraví

(1) Obviněný má právo na nepřetržitý osmihodinový čas ke spánku.

(2) Obviněný má právo účastnit se denně vycházky ve vymezeném prostoru věznice v trvání nejméně jedné hodiny. Vycházka může být z důležitých důvodů na základě rozhodnutí ředitele věznice omezena nebo zrušena. U nemocných obviněných a obviněných těhotných žen se vycházky konají se souhlasem ošetřujícího lékaře a podle jeho doporučení.

(3) Obviněný má právo na zdravotní péči v rozsahu a za podmínek stanovených zvláštním předpisem⁶⁾ s přihlédnutím k omezením vyplývajícím z účelu vazby.

(4) Obviněný je povinen podrobit se preventivní vstupní, periodické a výstupní (popřípadě i mimořádné) lékařské prohlídce v rozsahu určeném lékařem, včetně nezbytných diagnostických a laboratorních vyšetření a očkování, a preventivním opatřením stanoveným orgány ochrany veřejného zdraví.

⁵⁾ § 9 zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

§ 91 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 180/1990 Sb.

⁶⁾ § 9 odst. 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění zákona ČNR č. 548/1991 Sb.

(5) Jestliže zdravotní stav obviněného vyžaduje zdravotní péči, kterou není možno zajistit ve věznici, poskytne se mu ve zdravotnickém zařízení mimo věznici. Ostrahu obviněného v takovém případě zajišťuje nejbližší věznice.

(6) Způsobil-li si obviněný svévolně újmu na zdraví, má povinnost uhradit náklady léčení a skutečně vynaložené náklady ostrahy a dopravy do zdravotnického zařízení.

§ 19

Zaměstnávání obviněných

(1) Obviněný může být na vlastní žádost po dobu trvání vazby pracovně zařazen v rámci pracovních možností věznice. Ustanovení § 7 se užije obdobně.

(2) Pracovní zařazení, odměňování, zdravotní pojištění a sociální zabezpečení upravují zvláštní předpisy.⁷⁾

§ 20

Ochrana práv obviněných

(1) K uplatnění svých práv může obviněný podávat státním orgánům České republiky žádosti a stížnosti, které je věznice povinna neprodleně odeslat.

(2) Pokud o to obviněný požádá, musí mu být bez zbytečného odkladu umožněna rozmluva s ředitelem věznice nebo s jeho zástupcem.

§ 21

Povinnosti obviněných

(1) Obviněný je povinen dodržovat řád výkonu vazby a vnitřní řád věznice, plnit příkazy a pokyny Vězeňské služby, šetřit majetek věznice a ostatních obviněných a chovat se slušně ke všem osobám, se kterými přijde do styku.

(2) Obviněný nesmí navazovat nedovolené styky s jinými obviněnými nebo s osobami na svobodě, vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky,⁸⁾ vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek nebo škodit zdraví.

(3) Obviněný je povinen se podrobit osobní prohlídce při přijetí do vazby, při přemístění mimo věznici nebo při podezření, že má u sebe věc, jejíž držení je ve

vazbě zakázáno. Věc, jejíž držení je ve vazbě zakázáno, se obviněnému odejme a po dobu trvání vazby vezme do úschovy.

(4) Pokud je to nezbytné k zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti ve věznici, jsou orgány Vězeňské služby oprávněny použít proti obviněnému, odmítajícímu plnit své povinnosti, donucovací prostředky stanovené zvláštním zákonem.⁹⁾

HLAVA IV

VYŘIZOVÁNÍ KÁZEŇSKÝCH PŘESTUPKŮ OBVINĚNÝCH

§ 22

Kázeňské přestupky, kázeňské tresty a ochranná opatření zabránění věci

(1) Zaviněné porušení povinností podle § 21 při výkonu vazby je kázeňským přestupkem, za nějž může být obviněnému uložen kázeňský trest. Méně závažný kázeňský přestupek lze vyřídit napomenutím nebo převedením obviněného z oddělení pro výkon vazby se zmírněným režimem do oddělení s běžným režimem. Výkonem kázeňského trestu není dotčena povinnost obviněného uhradit případně způsobenou škodu.

(2) Kázeňskými tresty jsou:

- a) pokuta do výše 1000 Kč,
- b) odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb) až na dobu jednoho měsíce,
- c) propadnutí věci,
- d) umístění do samovazby až na 10 dní.

(3) Uložený kázeňský trest musí být úměrný závažnosti kázeňského přestupku. Není-li stanoveno jinak, lze obviněnému za kázeňský přestupek uložit jen jeden kázeňský trest.

(4) Při výměře pokuty je třeba přihlídnout též k osobním poměrům obviněného. Věznice může výkon tohoto kázeňského trestu provést převodem příslušné částky z prostředků, které má obviněný ve věznici uloženy. Vlastníkem této částky se stává stát. Uložené prostředky obviněného nesmějí klesnout pod 500 Kč.

(5) Propadnutí věci je možno uložit samostatně

⁷⁾ Např. zákon ČNR č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

⁸⁾ § 89 odst. 13 trestního zákona.

⁹⁾ § 17 a 18 zákona ČNR č. 555/1992 Sb.

nebo vedle jiného kázeňského trestu obviněnému, jde-li o věc, která mu náleží a

- a) kterou použil ke spáchání kázeňského přestupku, nebo
- b) která byla ke spáchání kázeňského přestupku určena, anebo
- c) kterou spácháním kázeňského přestupku získal.

(6) Propadnutí věci nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze kázeňského přestupku. Vlastníkem propadlé věci se stává stát.

(7) Samovazbou se rozumí umístění obviněného do zvláštní cely v oddělení samovazeb. Po dobu umístění v samovazbě nesmí obviněný přijímat návštěvy (s výjimkou obhájce), nemá právo používat vlastní oděv, prádlo a obuv, nemá právo na přijetí balíčku, nákup potravin a věcí osobní potřeby (s výjimkou hygienických potřeb), není mu dovoleno čtení časopisů a knih (s výjimkou právních předpisů), jakož i hraní společenských her. Doba výkonu kázeňského trestu umístění do samovazby se nezapočítává do doby pro přijetí návštěvy a balíčku.

(8) Kázeňský trest umístění do samovazby nelze uložit těhotné ženě a obviněnému, u něhož by výkonem takového trestu bylo ohroženo jeho zdraví.

(9) Jestliže uložení kázeňského trestu propadnutí věci brání skutečnost, že obviněného nelze kázeňsky stíhat, nebo věc nenáleží pachateli přestupku, lze rozhodnout o jejím zabrání, vyžaduje-li to bezpečnost osob nebo majetku, popřípadě jiný obdobný obecný zájem. Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

§ 23

Řízení o kázeňských přestupcích a o zabrání věci

(1) Ukládat kázeňské tresty a rozhodnout o zabrání věci je oprávněn ředitel věznice nebo jím pověřený orgán Vězeňské služby.

(2) Kázeňský trest lze uložit jen po náležitém objasnění rozhodných okolností, za nichž byl kázeňský přestupek spáchán, a prokázání viny obviněného. Před uložením kázeňského trestu musí být obviněnému a osobě, která uplatňuje vlastnické právo k věci, jež může být zabrána, umožněno se k věci vyjádřit.

(3) O uložení kázeňského trestu musí být rozhodnuto a toto rozhodnutí obviněnému oznámeno do 15 dnů ode dne, kdy se orgán oprávněný k jeho uložení o spáchání přestupku dozvěděl, nejpozději však do jednoho měsíce od porušení stanoveného pořádku a kázně.

(4) Rozhodnutí o zabrání věci se neprodleně

oznámit obviněnému, který měl spáchat kázeňský přestupek, a vlastníkově věci, pokud je znám.

(5) Rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta, propadnutí věci nebo bylo vysloveno zabrání věci, je třeba bez zbytečného odkladu písemně vyhotovit a doručit obviněnému a osobě uvedené v odstavci 4.

(6) Proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu může obviněný a proti rozhodnutí o zabrání věci i osoba uvedená v odstavci 4 do tří dnů od jeho oznámení, a bylo-li doručeno, od doručení, podat stížnost, která má odkladný účinek. Stížnost nemá odkladný účinek, byl-li uložen trest umístění do samovazby a udržení pořádku a kázně ve věznici vyžaduje, aby byl trest ihned vykonán.

(7) O stížnosti proti rozhodnutí, jímž byl uložen kázeňský trest pokuty, propadnutí věci nebo bylo uloženo ochranné opatření zabrání věci, rozhoduje podle zvláštního zákona¹⁰⁾ okresní soud, v jehož obvodu se věznice nachází. O stížnosti proti rozhodnutí, jímž byl uložen jiný kázeňský trest, rozhoduje ředitel věznice, a jde-li o rozhodnutí jím vydané, generální ředitel Vězeňské služby nebo jím pověřený orgán generálního ředitelství Vězeňské služby. Jde-li o stížnost, která nemá odkladný účinek, musí být rozhodnuto bez zbytečného odkladu.

§ 24

Na řízení podle hlavy IV se nevztahují obecné právní předpisy o správním řízení.¹¹⁾

HLAVA V

VÝKON VAZBY NA MLADISTVÝCH

§ 25

Obecné ustanovení

Na výkon vazby obviněného, který nedovršil 18. rok svého věku (dále jen „mladistvý“), se použijí ostatní ustanovení tohoto zákona, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

§ 26

Zvláštní ustanovení

(1) Mladiství se umísťují do cel odděleně od ostatních obviněných. Umístit mladistvého do cely společně s dospělými obviněnými je možné pouze ve výjimečných případech, lze-li mít důvodně za to, že takový postup je z hledisek uvedených v § 6 odst. 1 pro mladistvého vhodnější.

¹⁰⁾ § 250l a násl. občanského soudního řádu.

¹¹⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Mladistvý má právo na přijetí návštěvy ve věznici jednou za týden.

(3) Kázeňský trest odnětí práva na přijetí balíčku a zákaz nákupu potravin a věcí osobní potřeby nesmí u mladistvého přesáhnout dobu jednoho týdne.

(4) Kázeňský trest umístění do samovazby lze uložit mladistvému nejdéle na dobu pěti dní.

(5) Při uložení kázeňského trestu umístění do samovazby smí obviněný mladistvý přijímat a odesílat korespondenci a je mu dovoleno čtení denního tisku a knih.

HLAVA VI

VÝKON VAZBY NA CIZINCÍCH

§ 27

Obecné ustanovení

Na výkon vazby obviněného, který není státním občanem České republiky (dále jen „cizinec“), se použijí ostatní ustanovení tohoto zákona, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

§ 28

Zvláštní ustanovení

(1) Cizince je bezprostředně po přijetí do vazby nutno poučit o jeho právu obracet se na diplomatickou misi a konzulární úřad státu, jehož je státním občanem. Uprchlíci a bezdomovci se poučí o právu obracet se na diplomatickou misi státu, pověřeného chránit jejich zájmy, nebo na mezinárodní orgány, jejichž posláním je tyto zájmy chránit. Tím není dotčena povinnost orgánu činného v trestním řízení vyrozumět, v souladu s příslušnou mezinárodní smlouvou, o vzetí do

vazby zastupitelský orgán státu, jehož je obviněný občanem.

(2) Cizinec se poučí o právu na přijetí konzulární návštěvy zástupců orgánů uvedených v odstavci 1. Konzulární návštěva se uskuteční za podmínek stanovených zvláštními předpisy. Tato návštěva se nezapočítává do návštěv podle ustanovení § 14 odst. 1 tohoto zákona.

(3) Poučení cizince se provede v jeho mateřském jazyce nebo v jazyce, jemuž rozumí.

HLAVA VII

§ 29

Dozor a kontrola nad výkonem vazby

Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu vazby a kontrolu nad výkonem vazby provádí ministr spravedlnosti.

HLAVA VIII

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 30

Pokud se v jiných právních předpisech užívají slova „ústav pro výkon vazby“, rozumí se tím vazební věznice, a pokud se užívají slova „ústav pro výkon trestu odnětí svobody“, rozumí se tím věznice.

§ 31

Ministerstvo spravedlnosti stanoví vyhláškou řád výkonu vazby.

§ 32

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

294

ZÁKON

ze dne 10. listopadu 1993,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb.,
o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění zákonů č. 173/1968 Sb., č. 100/1970 Sb., č. 47/1973 Sb. a č. 179/1990 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. § 3 včetně nadpisu zní:

„§ 3

Věznice

Trest se vykonává ve věznici nebo v samostatném oddělení vazební věznice (dále jen „věznice“).

2. § 4 se vypouští.

3. Oddíl 2 včetně poznámky č. 1) zní:

„Oddíl 2

Diferenciace výkonu trestu

§ 5

Typy věznic

(1) Věznice se člení podle míry vnější ostrahy, zajištění bezpečnosti a způsobu uplatňování resocializačních programů do čtyř základních typů (stupňů):

- a) s dohledem,
- b) s dozorem,
- c) s ostrahou,
- d) se zvýšenou ostrahou.

(2) Zřizuje se zvláštní typ nebo zvláštní oddělení věznice pro mladistvé členěné podle odstavce 1, do kterých se umísťují odsouzení, kteří ve výkonu trestu nedovršili osmnáctý rok svého věku, nebo o nichž tak rozhodl soud (dále jen „mladiství“).

(3) V rámci jedné věznice mohou být zřízena oddělení různých základních typů, pokud tím nebude ohrožen účel výkonu trestu.

(4) Diferencovaným výkonem trestu v jednotlivých typech věznic se sleduje, aby méně narušení odsouzení vykonávali trest odděleně od více narušených odsouzených a aby v nápravně výchovné činnosti u odsouzených, u nichž to vyžaduje vyšší stupeň nebo povaha jejich narušení, se uplatňovaly účinnější prostředky k jejich nápravě. Obdobně diferencované se

volí též formy a metody pracovní výchovy a kulturně výchovné práce, rozsah oprávnění samosprávy, stupeň vnější ostrahy a způsob zajištění bezpečnosti.

§ 6

(1) O tom, do jakého typu věznice se odsouzený při nástupu výkonu trestu zařadí (§ 5 odst. 1 a 2), rozhoduje soud.

(2) Umístění odsouzených do jednotlivých věznic podle rozhodnutí soudu provádí generální ředitelství Vězeňské služby. Odděleně do samostatných věznic nebo samostatných oddělení věznic po nástupu výkonu trestu umístí

- a) odsouzené se změněnou pracovní schopností,
- b) odsouzené muže starší 60 let,
- c) odsouzené ženy.

§ 7

Nástupní oddělení

(1) Pro příjem odsouzených se ve věznicích zřizují nástupní oddělení.

(2) V průběhu výkonu trestu v nástupním oddělení se zpracuje komplexní zpráva o odsouzeném, v níž se na základě chování odsouzeného, výsledků jeho vyšetření a dostupných materiálů k jeho osobě zhodnotí jeho sociální úroveň, osobnostní rysy a s přihlédnutím k délce uloženého trestu, předchozímu odsouzení a míře nebezpečnosti odsouzeného se zváží možnost výchovného působení a předpoklady jeho účinnosti.

(3) Informace o odsouzeném získané v souvislosti se zpracováním komplexní zprávy podle odstavce 2 jsou důvěrné a nesmí být sdělovány nebo zpřístupněny nepovolané osobě.

§ 8

Resocializační programy

(1) Pro odsouzené zpracovává věznice resocializační programy, které představují souhrn pracovních, vzdělávacích, terapeutických a zájmových aktivit s diferencovaným přístupem při jejich realizaci. Skladba resocializačního programu vždy sleduje dosažení účelu výkonu trestu.

(2) Odsouzený má možnost si zvolit resocializační program z těch, které správa věznice vzhledem k hle-

diskům uvedeným v § 5, § 6 odst. 2 a § 7 odst. 2 považuje za vhodné. Pokud si žádný z těchto programů nezvolí, zúčastní se minimálního programu stanoveného vnitřním řádem věznice. Jeho základ tvoří pracovní činnost odpovídající zdravotnímu stavu odsouzeného.

(3) Resocializační programy musí být v závislosti na vývoji osobnosti odsouzeného, jeho chování a délce trestu aktualizovány.

§ 9

Přeřazování odsouzených

(1) Ředitel věznice může rozhodnout o přeřazení odsouzeného do věznice jiného typu, který se od věznice, v níž dosud odsouzený trest vykonává, může lišit o jeden stupeň (§ 5 odst.1).

(2) O přeřazení odsouzeného do věznice s mírnějším režimem rozhodne ředitel věznice tehdy, jestliže chování odsouzeného a způsob, jakým plní své povinnosti, odůvodňují závěr, že přeřazení přispěje k dosažení účelu výkonu trestu.

(3) O přeřazení odsouzeného do věznice s přísnějším režimem může ředitel věznice rozhodnout, jestliže

- a) odsouzený závažným způsobem nebo opakovaně porušil stanovený pořádek nebo kázeň,
- b) odsouzený byl pravomocně uznán vinným trestným činem, který spáchal během výkonu trestu.

(4) Z věznice se zvýšenou ostrahou nelze přeřadit

- a) odsouzeného, kterému byl uložen výjimečný trest a který dosud nevykonával alespoň 10 let tohoto trestu,
- b) jiného odsouzeného, který trest vykonává ve věznici se zvýšenou ostrahou, před výkonem alespoň jedné třetiny uloženého trestu.

(5) Do věznice s dozorem a věznice s dohledem nelze přeřadit odsouzeného, který se má na základě rozhodnutí soudu podrobit ochrannému léčení v ústavní formě.

(6) Na návrh odsouzeného, který ve věznici určitého typu vykonával nepřetržitě alespoň jednu třetinu uloženého trestu, nejméně však šest měsíců, může ředitel věznice rozhodnout o jeho přeřazení do věznice s mírnějším režimem; to neplatí pro odsouzeného, kterému byl uložen trest na doživotí a vykonává jej ve věznici se zvýšenou ostrahou. Ředitel věznice je povinen o takovém návrhu rozhodnout do 30 dnů.

(7) Není-li návrhu podle odstavce 6 vyhověno, může jej odsouzený opakovat až po uplynutí šesti měsíců od skončení řízení o jeho předchozím návrhu.

(8) Jestliže bylo rozhodnuto o přeřazení odsouzeného do jiného typu věznice, stanoví generální ředitelství Vězeňské služby věznici, v níž bude odsouzený nadále trest vykonávat.

§ 9a

Řízení o přeřazování odsouzených

(1) Rozhodnutí podle § 9 ředitel věznice vyhotoví vždy písemně a doručí odsouzenému. Na řízení o přeřazování odsouzených se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(2) Proti rozhodnutí o přeřazení do věznice s přísnějším režimem může odsouzený do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení podat odvolání k okresnímu soudu, v jehož obvodu je věznice, jejíž ředitel o přeřazení rozhodl. Odvolání nemá odkladný účinek. Na řízení před soudem se vztahuje zvláštní předpis.¹⁾

¹⁾ § 250l až 250s občanského soudního řádu.“.

4. V § 11 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Umístit odsouzeného tak, že na něj případně menší ubytovací plocha, než je uvedena v odstavci 1, lze pouze za mimořádných okolností na nezbytně nutnou dobu.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

5. V § 11 odst. 3 se slova „osmihodinový spánek“ nahrazují slovy „nepřetržitá osmihodinová doba ke spánku“.

6. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Korespondence a návštěvy

(1) Odsouzený smí přijímat a na svůj náklad odesílat písemná sdělení (dále jen „korespondence“) bez omezení. Vězeňská služba je oprávněna obsah korespondence zkontrolovat, s výjimkou korespondence mezi odsouzeným a advokátem, státním orgánem České republiky nebo mezinárodní organizací, která je podle mezinárodní úmluvy, jíž je Česká republika vázána, příslušná k projednávání podnětů týkajících se ochrany lidských práv. Právo kontroly zahrnuje i oprávnění seznámit se s obsahem sdělovaných informací. Pokud obsah korespondence zakládá podezření, že je připravován nebo páchán trestný čin, Vězeňská služba korespondenci zadrží a předá ji orgánu činnému v trestním řízení.

(2) Odsouzený smí přijímat návštěvy blízkých osob²⁾ v závislosti na typu věznice, ve kterém je řázen. Období mezi termíny návštěv však nesmí být delší než tři týdny ve věznici s dohledem nebo s dozorem a šest týdnů ve věznici s ostrahou nebo se zvýšenou ostrahou. Nestanoví-li vnitřní řád věznice počet vyšší, mohou odsouzeného současně navštívit nejvýše čtyři osoby. V zájmu nápravy odsouzeného nebo

z jiného závažného důvodu lze odsouzenému povolit návštěvu jiné osoby.“.

Dosavadní poznámka č. 1) se označuje jako poznámka č. 2).

7. V § 13 odst. 2 se slova „V zařízeních pro výkon trestu (§ 3)“ nahrazují slovy „Ve věznicích“.

8. Nadpis § 14 zní: „Nákup potravin a věcí osobní potřeby a příjem balíčků“.

V odstavci 1 se vypouští slovo „jiné“.

9. § 14 odst. 2 zní:

„(2) Odsouzený smí čtyřikrát ročně přijmout balíček s potravinami a věcmi osobní potřeby. V řádu výkonu trestu lze stanovit právo odsouzeného na častější příjem balíčků, zejména s přihlédnutím k jednotlivým typům věznic. Tím není dotčeno ustanovení § 19 odst. 2 písm. c).“.

10. V § 15 odst. 1 větě druhé se slova „V zařízeních pro výkon trestu“ nahrazují slovy „Ve věznicích“ a ve větě třetí se slova „Náčelník ústavu“ nahrazují slovy „Ředitel věznice“.

11. § 15 odst. 2 zní:

„(2) Orgány Vězeňské služby bez odkladu vyrozumí ředitele věznice, státního zástupce, soudce nebo orgán, který provádí kontrolu věznice, o žádosti odsouzeného o rozmluvu a na jejich pokyn takovou rozmluvu ve věznici umožní.“.

12. § 15 odst. 3 zní:

„(3) Odsouzený má právo na poskytování právní pomoci advokátem, jenž má oprávnění v mezích svého zmocnění vést s odsouzeným korespondenci a hovořit s ním bez omezení. Ředitel věznice je povinen vytvořit podmínky umožňující pověřené osobě Vězeňské služby rozhovor mezi odsouzeným a advokátem vidět, ne však slyšet.“.

Dosavadní poznámka č. 2) se vypouští.

13. V § 15 odst. 4 se slova „Sboru nápravné výchovy“ nahrazují slovy „Vězeňské služby“.

14. V § 16 odst. 1 se slova „nápravně výchovných skupinách“ nahrazují slovem „věznicích“.

15. V § 16 odst. 3 větě druhé za středníkem se slova „náčelníkovi ústavu“ nahrazují slovy „řediteli věznice“ a slova „náčelníkem ústavu“ se nahrazují slovy „ředitelem věznice“.

16. V § 17 odst. 1 se slova „Sboru nápravné výchovy“ nahrazují slovy „Vězeňské služby“ a slova „ústavního řádu“ se nahrazují slovy „vnitřního řádu věznice“.

17. V § 17 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky č. 2a) zní:

„(2) Odsouzený nesmí vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky,^{2a)} vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek nebo škodit zdraví.“.

^{2a)} § 89 odst. 13 trestního zákona.“.

Dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 3, 4 a 5.

18. Nadpis § 18 zní: „Vnitřní řád věznice“.

19. V § 18 odst. 1 věta první zní: „Pro každou věznici stanoví její ředitel se souhlasem generálního ředitele Vězeňské služby vnitřní řád věznice, kterým se řídí chod života a činnost odsouzených.“. Ve větě druhé a v odstavci 2 se slova „Ústavním řádem“ nahrazují slovy „Vnitřním řádem věznice“.

20. V § 20 odst. 6 se slova „denně“ nahrazují slovy „nejméně jedenkrát za týden“.

21. V § 21c odst. 2 větě první se vypouštějí slova „správou Sboru nápravné výchovy“.

22. V § 22 odst. 3 větě první se slova „náčelník nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovy „ředitel věznice“.

23. V § 23 se slova „Sboru nápravné výchovy“ nahrazují slovy „Vězeňské služby“.

24. § 26 zní:

„§ 26

Zařazování odsouzených do práce

(1) Věznice vytvářejí podmínky pro zaměstnávání odsouzených buď v rámci vlastní podnikatelské činnosti, nebo na smluvním základě s jiným podnikatelským subjektem nebo organizací. Odsouzení jsou v souladu s účelem výkonu trestu zařazováni do práce podle jejich zdravotního stavu a pracovních schopností.

(2) Smlouva mezi věznicí a podnikatelským subjektem nebo organizací, na jejímž základě se uskutečňuje zařazení odsouzených do práce, stanoví podrobnější podmínky, za nichž budou odsouzení vykonávat práce, případně i postup při zaškolení odsouzených k výkonu určených prací a způsob zvyšování jejich pracovní kvalifikace. Při vytváření podmínek k bezpečnosti a ochraně zdraví při práci mají podnikatelský subjekt nebo organizace stejné povinnosti, jaké by měly vůči pracovníkům v pracovním poměru.

(3) Odsouzený, který byl zařazen do práce, je povinen pracovat, pokud mu to dovoluje jeho zdravotní stav.“.

25. § 27 odst. 1 zní:

„(1) Podnikatelské subjekty a organizace uvedené

v § 26 odst. 1 poskytují věznicím za práci odsouzených dohodnuté plnění (§ 26 odst. 2).“.

26. V § 27 odst. 2 větě druhé se slova „Náčelník ústavu“ nahrazují slovy „Ředitel věznice“ a slovo „republiky“ se vypouští.

V odstavci 3 větě první se slova „nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovem „věznice“.

27. § 29 odst. 1 zní:

„(1) Odsouzeným přísluší odměna podle vykonané práce. Výši odměny a podmínky pro její poskytování stanoví vláda nařízením.“.

28. § 31 zní:

„§ 31

Odsouzeným, u nichž jsou pro to předpoklady vzhledem k jejich schopnostem, věku a délce trestu, se obvykle umožní, aby získali základní nebo i vyšší vzdělání, anebo se zúčastnili dalších forem vzdělávání.“.

29. § 32 zní:

„§ 32

Způsobí-li odsouzený svým zaviněním škodu na majetku věznice, která nepřevyšuje částku 5000 Kč, může mu být rozhodnutím ředitele věznice uložena povinnost k její náhradě.“.

30. V § 33 odst. 1 se slova „organizaci nebo nápravně výchovnému ústavu“ nahrazují slovy „věznici, podnikatelskému subjektu nebo organizaci, u nichž byl zařazen k výkonu práce“,

31. § 33 odst. 2 zní:

„(2) Podnikatelský subjekt nebo organizace, jimž byla způsobena škoda, projednají výši požadované náhrady též s věznicí.“.

32. § 34a zní:

„§ 34a

Za škodu způsobenou odsouzenému při plnění pracovních úkolů nebo v přímé souvislosti s plněním těchto úkolů odpovídá věznice nebo podnikatelský subjekt nebo organizace, k nimž byl odsouzený k výkonu práce zařazen, podle zvláštních předpisů.⁵⁾ Obdobně odpovídá věznice, podnikatelský subjekt nebo organizace odsouzenému za škodu vzniklou pracovním úrazem nebo nemocí z povolání⁶⁾ a za škodu způsobenou na odložených věcech a při odvracení škody.⁷⁾“.

33. V § 35 se slova „náčelník nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovy „ředitel věznice“.

34. V § 36 odst. 1 se slova „náčelník nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovy „ředitel věznice“.

35. § 36 odst. 2 zní:

„(2) Je-li třeba odsouzenému neodkladně poskytnout léčebnou péči, kterou nelze zajistit ve věznici nebo ve specializovaném zdravotnickém zařízení Vězeňské služby, může ředitel věznice odsouzenému přerušit na nezbytně nutnou dobu výkon trestu. Pokud si odsouzený újmu na zdraví nepůsobil úmyslně, doba přerušeni nepřesahující 30 dnů se započítává do doby výkonu trestu.“.

36. V § 43 odst. 2 se slova „náčelníka nápravně výchovného ústavu“ nahrazují slovy „ředitele věznice“.

37. Nadpis oddílu 10 zní: „**Spolupůsobení při výkonu trestu a jeho kontrola**“.

38. § 44 včetně nadpisu zní:

„§ 44

Dozor nad výkonem trestu a jeho kontrola

Dozor nad dodržováním právních předpisů při výkonu trestu a kontrolu nad výkonem trestu provádí ministr spravedlnosti.“.

39. § 47 se vypouští.

40. V § 48 se v odstavci 1 slova „správa ústavu“ nahrazují slovy „správa věznice“. V odstavci 2 se slova „Nápravně výchovné ústavy“ nahrazují slovem „Věznice“ a slova „ústavní řád“ se nahrazují slovy „vnitřní řád věznice“.

41. § 48a včetně nadpisu zní:

„§ 48a

Úkoly věznic při propouštění odsouzených

Věznice vytvářejí po dobu výkonu trestu předpoklady pro plynulý přechod osob propuštěných z výkonu trestu do občanského života; přitom úzce spolupracují s příslušnými orgány státní správy a územní samosprávy, zejména jim poskytují včas potřebné informace.“.

42. § 49 včetně nadpisu zní:

„§ 49

Úkoly orgánů státní správy a územní samosprávy

Ve spolupráci se zájmovými sdruženími občanů orgány státní správy a územní samosprávy v rámci své působnosti pečují o vytváření vhodných podmínek pro dovršení nápravy odsouzených po jejich propuštění z výkonu trestu. Zejména jim jsou nápomocny při zajištění vhodného zaměstnání a ubytování.“.

43. § 50 se vypouští.

44. V § 51 se vypouští věta druhá.

45. V § 52 odst. 2 se slovo „ústav“ nahrazuje slovem „věznice“.

46. § 53 včetně nadpisu zní:

„§ 53

**Výkon trestu u mladistvého po dosažení
18. roku věku**

(1) Dověrší-li mladistvý ve výkonu trestu 18. rok věku, rozhodne ředitel věznice, zda vykoná zbytek trestu ve věznici pro mladistvé, nebo se přeřadí do věznice pro ostatní odsouzené. Při rozhodování se přihlíží zejména k dosaženému stupni jeho převýchovy a k délce zbytku trestu. V případě přeřazení do věznice pro ostatní odsouzené zároveň ředitel věznice rozhodne, zda se tento odsouzený umístí do věznice s dohledem nebo s dozorem.

(2) O přeřazení odsouzeného do věznice pro ostatní odsouzené s ostrahou může ředitel věznice rozhodnout též tehdy, jestliže odsouzený podle odstavce 1 ve věznici pro mladistvé soustavně porušuje nebo závažným způsobem porušil stanovený pořádek nebo kázeň.

(3) Na řízení podle odstavců 1 a 2 se užije ustanovení § 9a. Rozhodnutí o přeřazení odsouzeného do věznice pro ostatní odsouzené se vždy považuje za rozhodnutí o přeřazení do věznice s přísnějším režimem.“

47. V § 54 nadpis zní: „Vnitřní diferenciaci výkonu trestu“, vypouští se odstavec 1, zrušuje se číslování odstavců a slova „V nápravně výchovných ústavech pro mladistvé se mladiství“ se nahrazují slovy „Mladiství se“.

48. V § 55 se vypouštějí slova „vykonávající trest v nápravně výchovném ústavu pro mladistvé“.

49. V § 56 odst. 1 se vypouštějí slova „vykonávajících trest v nápravně výchovném ústavu pro mladistvé“.

50. § 57 odst. 1 zní:

„(1) Mladistvým, u nichž jsou pro to zejména vzhledem k délce trestu předpoklady, se zajišťuje příprava na budoucí povolání, a to i bez souhlasu zákonného zástupce mladistvého.“

51. V § 58 se vypouštějí slova „vykonávajících trest v nápravně výchovném ústavu pro mladistvé“.

52. § 59 a 60 se vypouštějí.

53. Oddíl 13 včetně nadpisu a poznámky č. 7a) zní:

„Oddíl 13

**Výkon trestu u některých dalších kategorií
odsouzených**

§ 61

Obecná ustanovení

Na výkon trestu u dále uvedených kategorií odsouzených se užije ostatních ustanovení tohoto zákona, pokud tento oddíl neobsahuje ustanovení zvláštní.

§ 62

**Výkon trestu odsouzených
se změněnou pracovní schopností
a odsouzených v důchodovém věku**

(1) Vnitřní řád věznice, obsah a formy resocializačních programů zásadně zohledňují schopnosti, duševní a tělesný stav odsouzených se změněnou pracovní schopností nebo v důchodovém věku.

(2) Odsouzeným uvedeným v odstavci 1 lze ukládat jen takové kázeňské tresty, které lze jinak uložit mladistvým.

§ 62a

**Výkon trestu u odsouzených
s psychopatickou strukturou osobnosti,
odsouzených drogově závislých
a odsouzených s duševní poruchou**

(1) Odsouzení, u nichž byla na základě komplexní zprávy doplněné závěrem odborného lékařského vyšetření shledána duševní porucha nebo závislost vyžadující specifické přístupy, se podle povahy a závažnosti takové poruchy nebo závislosti zpravidla zařadí do zvláštních oddělení v rámci jednotlivých typů věznic.

(2) Vnitřní řád věznice, obsah a formy resocializačních programů zásadně přihlížejí k nutnosti individuálního přístupu a terapeutického zaměření.

§ 63

Výkon doživotního trestu

(1) Vnitřní řád věznice, obsah a formy resocializačních programů a vnitřní diferenciaci zásadně přihlížejí k psychickým, fyziologickým a věkovým zvláštnostem odsouzených a k dalším skutečnostem vyplývajícím z povahy trestu.

(2) Návštěvy, vycházky a výkon kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení zásadně probíhají odděleně od ostatních odsouzených.

(3) Je-li vzhledem k předchozím projevům odsouzeného důvodná obava, že by se mohl chovat násilným způsobem, lze při předvádění odsouzeného použít předváděcí řetízky, pouta nebo pouta s poutacím opaskem i bez splnění podmínek stanovených zvláštním předpisem.^{7a)}

^{7a)} § 17 odst. 1 zákona ČNR č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky.

§ 63a

Výkon trestu u cizinců

Při umísťování odsouzených cizinců do věznice se podle možnosti postupuje tak, aby odsouzení stejné národnosti nebo hovořící stejným jazykem spolu mohli komunikovat, umožní se jim přístup k četbě knih v jazyce, který ovládají, případně v závislosti na délce trestu se jim vytvoří vhodné příležitosti pro výuku českého jazyka.“.

54. § 65 odst. 3 zní:

„(3) Rozhodnutí o náhradě podle odstavců 1 a 2 vydá ředitel věznice. Způsob určení náhrady nákladů ochrany a dopravy a nákladů předvedení a postup při jejich náhradě upraví ministerstvo spravedlnosti vyhláškou. Uhrnná výše náhrady nákladů jednoho předvedení však nemůže být vyšší než 1000 Kč; toto omezení se nevztahuje na náhradu nákladů vzniklých v souvislosti s neúspěšným návrhem odsouzeného na povolení obnovy řízení.“.

55. V § 66 odst. 1 se slova „Sboru nápravně výchovy“ nahrazují slovy „Vězeňské služby“.

56. § 67 a 67a se vypouštějí.

57. V § 68 odst. 1 se vypouští věta druhá.

58. § 70 a 71 se vypouštějí.

59. V § 72 věta první zní: „Ministerstvo spravedlnosti vydá vyhláškou řád výkonu trestu, v němž stanoví pravidla diferenciací výkonu trestu v jednotlivých typech věznic a zásady pro zabezpečení vnitřního pořádku ve věznicích.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení tohoto zákona se užije též na výkon

trestů, jež byly pravomocně uloženy před účinností tohoto zákona. Dosavadní zařazení do třetí nápravně výchovné skupiny u odsouzeného, kterému byl uložen výjimečný trest odnětí svobody a který dosud nevykonal alespoň deset let tohoto trestu, nebo u odsouzeného, který ke dni účinnosti tohoto zákona nevykonal alespoň jednu třetinu uloženého trestu, se považuje za umístění do věznice se zvýšenou ostrahou. Dosavadní zařazení ostatních odsouzených do třetí nápravně výchovné skupiny se považuje za umístění do věznice s ostrahou. Dosavadní zařazení odsouzeného do první a druhé nápravně výchovné skupiny se považuje za umístění do věznice s dozorem, pokud odsouzenému, který dosud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin, byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující dva roky anebo pokud se odsouzený nemá podrobit ochrannému léčení v ústavní formě; jinak se takové zařazení považuje za umístění do věznice s ostrahou. Umístění odsouzeného do otevřeného oddělení první nápravně výchovné skupiny se považuje za umístění do věznice s dohledem.

2. V řízení o změně způsobu výkonu trestu odnětí svobody podle trestního řádu soud od účinnosti tohoto zákona nepokračuje. Věci, v nichž nebylo pravomocně rozhodnuto, předá k rozhodnutí příslušnému řediteli věznice.

Čl. III

Předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů České republiky vyhlásil úplné znění zákona o výkonu trestu odnětí svobody, jak vyplývá z pozdějších předpisů.

Čl. IV

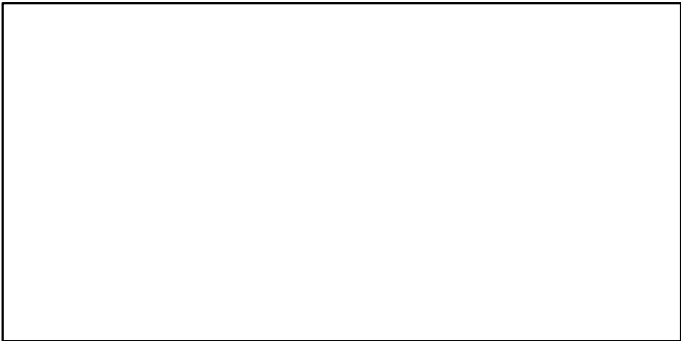
Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1994.

Uhde v. r.

Havel v. r.

Klaus v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon (02) 22 41 77, fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Šmerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.